

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

J ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Si. Quare inquit imposuisti mihi? Cui autē dicim^o impono mandū significat pericū Do. Imponit manus rebus cum pñctur: id qđ ceperit relinquat cum imperfecte dimittit. **Virg.** Imponit regina manū. Et alibi: Atq; opere in medio defessa reliquit.

Impositores dicunt qđ alios verbis pollicentibus decipiunt: vt qui supponēdo malas merces boies fallūt. Et qui ita decipiunt imposturā facere dicunt. **Aug.** in ps. interpretatiōe. Nō pōt ars sine impostura eē nō pōt negociū sine fraude. **Alpi.** Digestis de criminē stellionatus. Si quis imposturā fecerit aut collusionem in necē alterius/stellionatus pōt appellari.

Imporco as. porcas in agro facio. **Collu.** li. ij. Et similē cum semen crudo solo ingererimus inarabim^o/imporcatumq; occubimus. **Imporcator** qui porcas facit. Et autem porca quantum ad hoc terra eminens inter duos sulcos.

Importunus a. um. penul. pro. quod caret portu: id est querevdi nullus portus est. **Virg.** lib. ij. Bellū importunū ciues cum gente deozū Inuiticūq; viris gerimus. **Dico** importunitas que vt **Do.** inquit neq; loci neq; temporis habet comoditatem.

Impotes. pe. cor. qđ ab appetitū vincit. **Cice.** Lepido **Sin** ista par perditū boim in possessionē impotētissimū dñar^o restituta est. i. supbissimū et incōtinētissimū.

Impotētia plerūq; imbecillitatē significat. **Interdū** validā imoderatāq; potentiam. **Cice.** lib. v. tuscū. Qui nihil metuunt nihil agant nihil cōcupiscant nulla impotentia efferant. **Non** in qñq; auget. **Unde** tyrānus impotētissimus dicit a **Quinti.** Decē viri quoz principatus erat imoderat^o: a **Luio** impotētes dñi nuncupant. Et a **Gene.** impotētia fortune ascribitur **Sue.** scribit cesarem edere solitū vocēs impotentē **Sisen** Leticia nimia atq; potētia animi cōmotus.

Imprecor penul. cor. et in bonis et in malis accipi solet. De quo in dictione precor.

Impuino is. pe. cor. p̄medo/imitro: intus calco/obfigno. **Quā** impuino littere obfignatē dicunt. **Cice.** li. i. tuf. **An** impuini quasi cerā putamus animū.

Impudicus pe. cor. indignus. **Quā** impudicus. **Cice.** ad celsa. lib. i. **Debes** odisse impudicitē eius qđ impudē tūmū nomē delegerit. **Interdū** dicitur petulās p̄tinat.

Virg. Et plena comit pluuia vocat improba voce. **Interdū** turpis. **Plau.** Improbiorē non vidi faciem mulieris. **Interdū** lasciuus/proteruus/altus.

Pac. **Memo** hoc puero improbio: qñq; vult suaderi **Impudicus** et impudicus penul. pro. qui nondum in ciuitate ascriptus est.

Impropere as. pe. cor. vide in dictione propere.

Impropere criminis epprobatio.

Impudens non pudens. Aliqñ etiā valde pudens. **Virg.** **Mo** cuit nunq; impudentibus imber.

Impudicus pe. pro. qui nō est pudicus. i. castus a quo impudicitia. **Ponit** qñq; etiā p̄ temerario et pro eo qui nullo pudore ducitur.

Impudens pe. cor. qui nullo pudore ducitur.

Impudēt temere/petulanter/inuerecunde.

Impudēritas qđ est sine pudore. **Dico.** ad **Fust.** **Facies** meretricis facta est tibi: impudēritas es tu.

Impune pe. pro. aduerbiū est et significat sine pena vel sine dāno. **Aug.** lib. v. con. **Impune** se facere arbitrat cum ipsa faciēdi cecitate puniantur. **Virg.** lib. ij. **geor.** Et sepe alterius ramos impune videmus. **Tertere** in alterius mutatāq; in ista mala ferre pyrum. **Aliquādo** referē ad omnē effectū et significat sine vi et effectu: hoc ē frustra/Abul. **Impune** capitolū ascēdi cū nemo esset. **Terē.** in **llec.** **Impune** istud optate tibi licet. **Doza.** **Obtrem** petulas impune legendus aurea.

Impunitas quasi non punitio. **Sal.** Si quis iudicasset

de cōiuratione que cōtra rempu. facta erat p̄mū de creuere/seruo libertatē et libero impunitatē eius reit et festeriozū ducenta milia.

Imputo as. pe. cor. vide in dictione pura.

Imputatus a. um. qđ nō est putatū: hoc est amputatū: **Quis** iputo in hac significatiōe nō legat. **Pli.** li. iij. **Eadē** lege et imputata vitē libari vna dñs nefas ita tuit/rōne excogitata vt putare cōgerent.

Impurus penul. pro. generaliter pro improbo poni solet. **Ter.** in adel. **Qđ** hominē impurū. Et impurus qui aliquo vitio notatus est. **Cice.** lib. iij. de repu. **Sed** iuuentuti nostrę minime audiēdus: qđpe si ita sentit vt loquit/est homo impurus. **Itē** dicit sordidus cōtaminatus. **Idem** **Quem** illū ingenius: qđ multas inatribusfamilias in illa terra atq; impura legatiōe vim atculisē existimatis.

I ante A

In ipposito est qđ et separari et cōponi solet. **Separatā** tam accusatiō qđ ablatiō deserunt. **Sed** cum actō iungit/ significat p̄ vel erga: vt dñsentio in rēpu. **Ci.** lēculo. **Itā** hoc senatus cōsulto in meā sententiā facto. **Virg.** **Accipit** in treuros animū/mentēq; benignā. **Quā** aduersus: vel contra: vt in paricidā dico: et in tyrannū pugno. **Pli.** **Cum** mihi sermo in adulterā esset. **Virg.** **Quid** meus gneas in te cōmittere cātū. **Quid** troes potueret: **Quādoq;** intra: vt in nauē in grellus es: et in domū proficiscor. **Quādoq;** ad **Virg.** **Impulit** in latus. **Quādoq;** sicut scuti. **Aug.** **doce:** vt **Seder** in amicū: id est sicut amice. **Quādoq;** vsq; ad **Luui.** **Bellū** in trigēsimū diē educerāt: id est vsq; ad trigēta dies. **Denotat** quādoq; qualitatē ordinariā. vt **Opus** indies crescit. **Virg.** **Inq;** dies audū caput altius erit. **Quādoq;** indicat spātiū tēporale: vt **Mane** in nocte. **Idem:** **In** lucemq; tu/luet. **Iungit** accusatiō pro ablatiō: vt **Cereoz** re in os laudare: pro in ore. **Ter.** in adel. **In** que exple sent. i. in qđ **Iungit** etiā actō causa ornat: et **Idē** cū qđ cōponi deberet remanet sine ipposito: vt iuado hostē: et tu inq;ntudinis crimē incurrit. **Et** **Do** dicit: **In** oia boim incurrit. **Dico.** **Et** in iust in os meā cātū nouū. **Cū** autē iungit ablatō tūc bz eadē vim quā apud grecos est. vt iurē i tpe. **Et** aliqñ significat inf. **Virg.** **Penthafilea** furēs medūs in milibus ardet. **Aliqñ** significat p̄ vel ad: vt hoc est in re tua: hoc est p̄ vtilitate tua vel ad vtilitatē tuā. **Vir.** **In** magno munere cysē. **Esse** sui desiderat inonumētū et pign^o amorē id ē p̄ magno munere. **Aliqñ** significat per: vt apud aplm. **In** qđ gratificauit nos i dilecto filio suo. i. p̄ dilectū. **Et** illud: **Locut^o** est nobis in filio. **Cōposita** qđq; varijs capit modis. **Itā** mō ponit p̄ intra vel intro: vt ingredior/induco. **Idē** cōtra: vt in clamo/insulto/impugno. **Idē** intētua ē: vt ierepuit/insonuit. **Vir.** **Tum^o** vt infractos aduerso Marte latinos. **Idē** negatiua seu puatiua: vt ignar^o/inutilis. **Idē** significat supra vt imineo ip̄deco: mō sine: vt in iustu meo: mō solēnitatē quādā iporat: vt indico is. qđ significat ritu solēni qđq; pmulgo aut iubeo. **Idē** simplicis sui significatiōne seruat et significat in loco: vt in sum/impono. **Idē** ad locū: vt infero/ipozo. **Aliqñ** ponit p̄ p̄ particula supuacua: vt **Mosco** crines icanaq; mēta. **Idē** dicit nōnūq; q̄litate ad pei^o dēteriusq; pēdētē: vt qđ seliformes vidisse cyclopas. **Idē** et nullū formē s; male formē significat. **Cōposit^o** i cū ob^o lris/rauo calib^o qđ p̄sonātib^o. **Idē** qñ vo calib^o iugit: vt c. d. f. g. b. n. q. l. r. sp̄ remanet: vt inauris/ineo/inuicio/inopat/inuoco/incedo/induco/infero/ingero/inbibeo/inuoinquiro/inillito/inuoco. **Quādo** **Do** cū b. m. et p. mu/ratur n in m: vt imbibo/imunio/impono. **Cū** l et m̄ tatur in l vel in r: vt illudo/irruo.

Inachus pe. cor. Ionis pater fuit: et primus apud argivos regnavit. A quo inachus a. um. *Vir. lib. ii. ge/or.* Inachis iuno peste meditata iuuce. Est et inachus nomen fluvij achaj. Inachis ipsa Io inachi filia patro nymicu femineu. Inachio regio que Io vocabat.

Inanis penul. pro. vacuus. *Aug. lib. ii. con.* Hec omnia no recedebant de ore eoz: sed sonore et strepitu lin que ceteri cor inane veri. Ponitur quos inane pae/re. *Luc. Rogum* per inane resoluit. *Quos p ocioso.* *Idora. in Ser.* In medio q scripta foro recitent sunt multi qd lauates. *Suaue loc* voci resonat occlusus inanes. Sic et vacu^o p ocioso dicit a *Virg.* Cetera q vacuas tenuissent carmina mentes.

Inanitas et inanitio pro vacuitate. *Plau. in Lit.* **Di/bi** inanitate iam dudum intestina murmurat. *Ites pro* vanitate. *Siquid et inane p leui quos sumit.* *Virg.* *Instabiles animos ludo prohibebis inani.*

Inanio is. iur. itum. *An* inanitus pe. pro. qd est vacuo. *Pli. li. xv.* *Corre* remanet hoc inanito medulla ca/dit. *Qui* copositus est *Erinatio.* *An* Erinanite epina nite vlt ad fundamentu in ea inquit *Is.*

Inanisco is. inanis fio: qd ab inaneo es. fieri certu est. *Aug. lib. r. con.* Est aliud rctationis malu quo inane/ scame qui placent sibi de se.

Inanimus a. um. qd no habet animu. *Lice. lib. ii. offic.* *Que* ergo ad vita hominu tuenda pertinent/partim sunt in anima: vr aurum et argentum.

Inauso is. vide in dictione aureo.

Inauris ornametu qd ab aure pedet. *Ma in oriste de/* cus exiltimat gestare aurum in auribus.

Inaudio is. vide supra in dictione audio.

Inauro as. ex in et auro. *Auro* fo ab aurum fit: et signi/ ficat auro impleo vel oro.

Inauspicato aduerbiu vsurpatum a veteribus cum ali quid euenisset aliter q quis veller. *Et* inauspicato di citur non caperis auspicijs. *Terent. in an.* *Haud au/* spicato huc me appuli.

Inarime pe. cor. insula est in mari thusco ab arimis siue ppilis siue deluis. *Scritur Pli.* *Inarime* more fuisse q terremotu passus altera sudit insula q pchyta ab ef fusioe dicta est. *Qui.* *Inarime* q pchyta q legit. *Si/* rius: *Mo* pchyte non ardente forita rypba. *Inari/* me. *Et* a statione nauium eneg etia gnaris dicta est.

Incero ras. aliquid cera tego. *Persius.* *Genus* incera re deorum.

Incandescio is. dui. vide supra in dictione candeo.

Incanto as. significat verbis solis vel etia rebus qbus/ dam adiunctis aliqd supra natura molior. *Pli.* *Qui* mala carmina incarasset. *Hinc* incantatio et incanta/ mentu. *Idē lib. xviii.* *Calet* ne aliqd dda et incan/ tamenta cerminu. *Por* etia incato frequetatiu esse ab incino. *Sed* quo ad prima significatione huic ver bo incanto cotraria sunt exanto et recanto.

Incallidus per duplex l/ no astutus. *Lice. in arte vete/* ri. *Sed* cum a summis viris maxime res administra/ rentur: arbitror alios fuisse non incallidos homines qui ad paruas cotrouersias priuatoru accederet. *Et* lib. ii. offic. *In* his tribus generibus quoquo modo possunt non incallide tergierantur.

Incalesco is. incalut: valde calidus fio. *Macro. in libro* *De* ster. *Itaq* die septimo cum rex hilario: et post ni mia potatione incaluisse mero.

Incalsum per duplex si significat frustra. vide in dictione casses.

Incalsum per simplex l/ supinū est dbi incido cu a cado coponitur: de quo paulo post.

Incautus: vide supra in dictione cautus.

Incido is. pe. pro. incidi sum. ex in et cedo qd e serio seu seco. *Virg.* *Itaq* mala vires incidere falce nouellas. *Unde* incidus a. um. qd modo significat per incisio/

nem scriptum. *Et* dicimus incise sunt leges in gre vel in es. *Qd* est contra *Calla:* et eius sequaces. *Lice. in* oratioe de signis. *Id* no modo pscripterunt: verum/ etia in gre incalum nobis tradiderunt. *Pli. in* *Pane.* *Que* vos pres cōscripti ne q intercepter obliuio: et in publica acta mitteda et incideda in gre cōfuit. *Sue.* *in* *Cela.* cum actō. *Ac* mor lege in es incisa. *Qd* o incalum significat amissus. *Lui. li. ii.* *Itaq* spe incisa prius q dicit dies adisset *Appi* morte sibi pscuit.

Incisso qd incisum est. *Col. lib. ii.* *Infra* incisione et all gaturā falce acuta leniter vitem vulnerato ex vtraq parte vr bis potius plagis humo: desuatur q ex inci/ sione abundet.

Incisura ipsa incisso: incisure etia dicuntur in manibus que vulgo linee vocantur. *Pli. lib. rj.* *Contra* longe esse vice incuruos humeris et in manu vna ouas inci/ suras longas habetes.

Incisum. qd oratores vocat sensum no expleto numero cōclulum: qd pleriq pars membri esse videt: vr *Do* mus tibi decratat habebas: pecunia supabat ege bas. *Sunt* autem singulis verbis incisa.

Incisum aduerbiu significat p incisione. *Lice.* *Hec* qui dem duo dms pedibus incisum: deinde membratim dicere solebas.

Incles penul. pro. fosse ad deducenda aqua de cōmuni riuo face. *Sunt* em loca depressa ad latus fluminis q et incilia dicuntur: eo q incidant. *Sic* ind enim la/ pis vel terra vnde primu aqua ex flumine agi possit: quemadmodu in pistrinis frumētarijs fieri videm^o. *Qd* autē ad incile opponitur aque deriuande: cōpel lendeve ex flumine/ causa vulgo clausa dicit: siue id li gneum fit/ siue lapideu/ siue ex qualibet alia materia ad continenda transmittenda: aqua excogitatu de/ ducatur. *Et* latine *Alpina.* teste *leptu* dicit. *Item* in/ cile dicitur locus per que primu deducit ex quo cūq riuo aqua irrigandi causa.

Incido as. penul. pro. increpo vel improbo. *Plau^o.* *Velius* si ita viuere ne quis nostra incilet fata.

Incaedius a. um. cum diph. qd no cedif ex in et ceduus *Caro* de re rustica. *Secundo* loco hori irrigu^o. *Ter/* tio salictu. *Quarto* oleum. *Quinto* pratum. *Sexto* campus frumentarius. *Septimo* sylua cedua. *Ser/* uius. *Intonsi* montes intonsi syluoli incedit.

Incido is. incidi incalum penultima correpta ex in et ca no. *Omnia* em a cado coposita pferunt supinum cū sint a cado. *Que* vero a cedo pro serio mutant e in is: vr incalum/ recalum. *Unde* ab incido incalum/ incalsum rus. *Pli. lib. i.* *Sed* ea accidisse non q: hec facta sunt arbitro. *Verum* etia hec ideo facta: q: incalura crāe illa. *Est* autē incidere/ quasi casu venire/ aut de ipso/ uiso labi: pferunt quado cōstruit cum a casuatio me/ diante in: vr incidi in latrones/ incidi in errores. *Lice.* *Lurioni.* *Qd* in id reipublice tēporis non incidere sed veneris. *Incidere* ergo a casu venire est. *Tempe* fo certo iudicio et sententia et cōsulto. *Qd* ipe *Lice* o subleque s imedinte declarat. *Iudicio* enim tuo/ non casu in ipm discrimē rerum cōsultifri tribunatu tuum. *Augu^o* quadoq cum datiuo: vr mihi incidit suspicio *Quadoq* absolute ponit: vr incidit sepe multe cau/ se: obiurgatioes etia nonnunq incidunt necessarie. *Et* incidit de vrozibus metio. *Inde* incidit questio. *Ali/* ud ex alio incidit. *In* qbus tamē intelligit datiuus: si militeq exponuntur sicut si datiuū haberent: vr sic incidit mentio casu venit: vel orta est. *Pom^o* interdū incidere pro insidere. *Col. libro. ii.* *Augu^o* melius incidere pro insidere. *Lui. de. ii. bel. pu.* *Saguntē* ruing vtrā fallus vates sim vestrū capiti^o incidet.

Incedo is. si. sum. penul. pro. Ingridio: lubeo: vr scri bendi libido me incellit. *Interdū* incedere est maru/ re more graui viri/ siue magnifice more regum ire.

Virg. *Est ego q̄ diuū incedo regina Iouisq̄. Lini^o lib. ii. Ipse en ille nr̄is decorat^o insignib^o magnifice incedit. Sene. T enero ac molli passū suspēdim^o gradum: nec ambulamus sed incedimus. Aliquando significat simpliciter ire. Col. lib. vj. Transuersus rursus laxiora spacia faciant per que vel fossor vel arator incedat. Linius de secūdo bello puuico. Cum signis prima luce motis segniter agmen incederet. Hinc incessus quo ad posteriora significata.*

Incesso is sit vel tui. a lupino verbi incedo formatum significat: Acculo molesto: ad iram concito quasi lacesso: et construitur cum accusatiuo: *Lactā. lib. ii. Quid ergo te magistra illa vix docuit an potentissimū consulem maledictis incessares: cūq̄ hostem patrie venenatis orationibus faceres. Hieronymus. Aliquo modo vel aliquando expugnatur: qd̄ vndiq̄ incessit: turid est: impetitur. Terū distinguendum de incessit quando ab incedo et quando ab incesso sit. Nam ad incedo. Incessit me cupiditas sicut et mihi incessit cupiditas dicere licet: et tunc significat ingrediō: siue inuado. Linius libro. j. Timo: deinde patres incessit ne ciuitatem sine imperio vis aliqua externa adoreretur. Et iterū Perfectis patris mandatis cupidō incessit animos iuuenū scilicet ad quē eorū regnū romanū esset venturū. Valerius maxi. datiuo iunxit Nec mihi cuncta complectendi cupidō incessit. Terentius in Adel. cum accusatiuo mediante in. Noua inquit nunc religio in te istec incessit. Aliquando ponitur sine datiuo vel accusatiuo expresso et significat ingruo. Columella libro. ii. Si vero procelle ventoz aut turbines incesserint: maior pax ad terrā desluit. Idem cum datiuo posuit cum inquit. Famē si sterilitas annozū incessit hominibus: cōmode propulsat. Interdum significat ingrediō: Idem libro. iij. Et cū autūnus incesserit anteq̄ frigid^o cacumina durat omnia folia decerpere expediet.*

Incertus dubius. *Plau. in Pseu. Certa amittim^o duz incerta petimus.*

Incerto incertus: incertū seu dubiū reddo. *Idē in Epi. Longa dies meū incertat animū. Lōponit em̄ ex in et certo: quod est in animo certo. Nam cū quis dubitat secū animo certat.*

Incerno incernis: sicut et cerno significat cribro. *Unde Incerniculum.*

Incernicula cribri quibus frumenta purgantur: anteq̄ molantur. *Plinius libro. viij. Decretū fecere quo caueretur ne frumentarij negociatores ab incerniculis eū arcerent. La. Cribri vñ incerniculū vñ: securim vñ: scammū vñ.*

Incestus us. et incestū sit. dicitur flagitiū in affines admissum ex in et cestus: quasi sine ceto: id est vinculo vt *Lactā. gamaticus super lib. ii. the. cestatur. Cest^o autem est cingulū veneris quo utebatur ad honestas nuptias quasi cui cestos non fuerit adhibita. Ideo incestum dicitur qd̄ a sacro illo veneris cingulo non fertur. Hac em̄ cinctura coniuges deuinciri putarūt vti concordēs in vita viuerent. Har. Sume cytheriaco medicatū nectare ceston. Virg. amatore baltheus iste Iouem. Ser. docet incestus esse quācūq̄ pollutionem.*

Incestus a um: idē est qd̄ pollutus. *Proper. Scilicet in cesti mererit regina canopi.*

Incestuosus qui incestū cōmisit.

Incesto as: polluo. *Sueto. in Ti. Triplici serie cōnexi inuicē incestarēt. Vir. Totāq̄ incestat funere classem.*

Incino is: pe. cor. significat sup siue intercano. *Prop. Seu varios incino oz modos. Bel. Creditum hoc est a plerisq̄ Ischiadici cū maxime doleat tum si modulis leuibus tibiē incinat minimi dolores. Hinc sit frequēta. incanto as. de quo supra.*

Incentio onis cantio seu cātēna. *Bel. docet plurimia hominū morbis medicinā fuisse in cētiones tibiariū.*

Incentinus incētina incētini: vt *Tibia incentina apud Varro. que a dextera canit: sicut succentina: que a sinistra succinit.*

Incito as pe. correpta frequentatiuū est verbi incio is. *Lio vero cōmoueo significat incitare ergo est frequēter seu valde intus vt citare. Unde et pro irritare et p uocare sumitur.*

Incitabulū incitamen et incitamentū: idem significant. *Bel. Fomes atq̄ incitabulū virtutis.*

Incitans dicitur p̄p̄inqua partui: q̄ fetus ei^o sit incitatus.

Incitas penul. correpta quasi paupertas et indigitas.

Plautus. Profecto ad incitarem leonem rediget si eas adduxerit.

Incitega penul. producta machinula: in qua amphora vini constituebat vnde vina subinde in conuiuia subministrarentur.

Includo is penul. producta intus claudo. *Virg. Includos vtero Danaos.*

Incipio is penul. cor. ex in et capio: significat inchoo. *Unde inceptum quod est ceptum dicitur: vocaturq̄ verbum famulariū: quia infinite cum quibus iungitur famulari videtur. Seruat enim eorū cōstructionē: vt incipio timere deum. Tu incipis esse probus.*

Ille incipit doceri a p̄ceptore. Illum incipit tedere laboris. Potest tamen esse sine infinito. Plautus in cap. Quid id factum est: hic annus incipit vigesimus. Aliquando cū ablatiuo ponit. Plinius lib. iij. Unde autē potius incipiemus q̄ a vitibus. Sunt et alia famularia. s. desino: volo: possum: debeo: que or soleo: consueco: audeo: que etiam sine infinito esse possunt vt audeo magnū fascinus: possum multa: et hmoi. Juue. Aude aliquid breuibus gians et carcere dignū si vis esse aliquid.

Incepto as. frequentatiuū ab incipio.

Inclamo as: penultima producta contra clamo. *Plau. in Ast. Nimis egre risum continui vbi hospitem in clamauit qui se absente mihi fidem habere noluisse. Aliquando inclamare est maledictis et conuiciis insectari reprobendere. Idē in Str. Tuos inclama: tui delinquant. Quidius li. ii. de sat. Fit sonus inclamat comites et lumina poscit. Aliquando intro vocare. Tale. Daximus lib. j. Derterritus deinde tam retro viso et nomine horredo seruos inclamaui: scissitatus est si que talis habitus aut intrantē cubiculū aut exeuntē vidissent.*

Inclementia duritas. *Virgilius. Terum inclementia diuū: Has euerit opes. Hui^o cōtrariū est clemētia.*

Inclementer dure asper. *Plautus in Amphitrione. Iterum biciam in me inclementer dicit: atq̄ id sine malo. Linius libro. iij. Queo inquit Appi primum ignosce patri dolori si quid inclementius in te sum inuectus.*

Inclino as: penul. pro. insecto. *Juue. Atq̄ ipsos etiam inclinare maritos. Unde inclinatus p̄ profundo ponitur. Amb. Dū inclinatissimos aquaz gurgites scru tor: arios nō respecti volatus.*

Inclutus pe. cor. cū ypsilon: idem est quod gloriosus. *Lō ponitur enim ex et κλυσο: qd̄ est clarum: significat et nō gloriosum.*

Incoctile penultima correpta: gneum vas in quo stagnum liquefactum delibutū est: vt edulius saporē gratiorem reddat. *Plinius. Album plumbū incoquitur ereis operibus galliarū inuentio: ita vt vix discerni queat ab argento: eas incoctilia vocant.*

Incognatus non cognatus *Suis ingenio as non legatur. Lato de re rusti. Bibat aquam mullam: cubet incognatus: postea mane bibat succum. Plau. in pseu. Et incognatus cubitum.*

Incohitans temerarius improbus non cogitans. Terentius in Phor. Quid nisi fuisset incogitans: ita expectarem ut par fuit. Et iterum. Adcon te esse incogitantem atque impudicem pbedria ut pbaleratis dictis seducas me.

Incohitabilis qui non solet cogitare cum quid rerum gerit. Plautus in mili. Te obsecro per deos atque homines. Et infra. Nunc demum scio me fuisse ex corde cecum incogitabilem. Lactantius libro. j. Qui deos colunt interdum videri solent tam cecum: tam incogitabiles: tam ex cordes.

Incohitus non cognitus. Sal. in Jugur. Ne quid de absente incognita causa statuatis.

Incolo incolis: penultima correpta: intus habito. Cicero libro. j. Tusculanarum. Ubi sunt ergo hi quos miseris dicit: aut quem locum incolunt? Hinc incola incol: sicut ab accola accola: que sic ab invicem separantur: quod accola sit: qui ad aliquem locum: id est iuxta aliquem locum habitat. Livius libro. j. Pastor accola eius loci nomine Lacus ferus viribus. Nec refert in suo an in alieno: ut accola vulturum: accola padis. Virgilius libro. vij. Amnisque vadis Accola vulturum. Incola vero qui in aliena vel vrbis vel republica habitat: quasi cuius aut municeps. Plinius. Quod eorum montium incolae facere consueverunt. Cicero libro. j. officiorum Peregrini et incolae officium est nihil propter negotium suum agere: nec esse in aliena re publica curiosum. Augustinus in psal. expositione. Incolere peregrinari est. Incole dicuntur qui habitant in patria non sua. Pomponius iureconsultus scribit Incolam esse qui in aliqua regione domicilium contulit: quem greci parecon appellant: nec tantum qui in oppido morantur incolae sunt: sed qui etiam in alicuius oppidi finibus ita agrum habent: ut intra eum se quasi in aliquas sedem recipient. Inquilinus quasi advena est et peregrinus: qui in alienas edes alienaque praedia et conducto habitat: siue in vrbis siue ruri. Cicero in Phil. Ac vero te inquilino non domo non personabant omnia vocabula ebriorum. Unde inquilinus probus vel odii causa quis appellatur quasi domum propriam non habeat. Salustius. U. Tullius inquilinus cuius vrbis Rome. Qui autem inquilinis cenacula locant a iurisconsultis dicuntur facere cenaculariam. Donitur tamen quandos pro habitatore. Augustinus libro. v. confessionum. Congregatis inquilinis fou tanquam furem manifestum se comprehensisse gloriantur. Bar. vicinus Nouio vel inquilinus sit si quis Nouio videre non vult.

Inchoas: a cobum quod mundum significat. Unde subtraatum est inchoare pro incipere. Virgilius. Te si ne nil altum mens inchoat. Quados perficere. Idem libro. vj. Tunc stygio regi nocturnas inchoat aras. Ab inchoo fit inchoatius inchoatua inchoatuum. Unde inchoatua verba: vel a choas: quod rerum sunt principia. Unde per ch scribitur.

Inchoatua verba vulgo dicta sunt que in seo desinunt. Sed hec ut a Putschiano dissentia augmentatiua magis appellare libet: quoniam augmentum non inchoationem significant: ut caleo: frigesco: quorum alterum significat calidus sicut alterum frigidus. Aliquando tamen comparatiue: id est maiori cum augmentatione sumuntur. ut Qui sordet sordescat adhuc: id est sordidior fiat. Virgilius. Sin in pcesu cepit crudescere morbus. Ubi Seruius exponit crudescere validior fieri. Idem. Regrescitq; medendo. Exponitur inter medendum sic egrius. Et illud Lactan. Ne si nostra inualuerint: id est validiora fiant. Aliquando comparatio apponitur. Terentius in beaumontum rumeno. Nam mihi quotidie augetur magis de filio egritudo. Virgilius libro. vj. De magis effuso

crudescunt sanguine pugnae quae antea significant incrementum: interpretum auccorq; idoneum auccoritate simul et ratione probandum duxi. Nonius in praefatis dictis. Albicatur: candidatur: exalbescit. Purpurascit purpureum fit. Cicero libro. ij. Acad. Quid mare nonne ceruleum? aut eius vnda cum est pulsa remis purpurascit. Virgilius. Dicemus que vetustate deteriora sunt vetulescere: inueterescere que meliora. Dona in Decy. prolo. Monas qui exaltas feci: ut inueteresceret ait. Inueterescerent in consuetudinem venirent spectarentur: amarentur. Et in Andria. Tab perij: hoc malum integrascit exponit. Inintegratur quod est instaurat. Similiter apud Virgilius libro. ij. Georgicorum. Aeraque dissiliunt vulgo vestesque rigescunt. Seruius. Rigescunt durantur Festus. Remorbescat: in morbum recidat. Et obberbescere: herbam increscere. Cicero libro. iij. Tusculanarum. deseruere pro decretere exponit. Auroragandi inquit orandi sunt: ut si quam habent vltimedi vim differant in tempus: dum deseruere: deseruere autem decretere significat ardorem animi inuita ratione excitatum. Ex quo illud laudatur Archyete: qui cum villico factus esset iratus. Quo te modo inquit accepissem ni iratus essem. Idem pro Marcello. Nihil opere et manu factum quod non aliquando conficiat et consumat vetustas. Ac vero hec tua isticia et lenitas florescet quotidie magis. Quis in terpreteur ut florescit incipiat florida fieri cum quoque cotidie Lesaris lenitas magis florida fieret? Si quotidie magis id hebar profecro ista continuatio dixerim dum hoc fieret iam ab initio rem inchoata semel fuisse non quotidie incipi aperte demonstrat. Similiter Terentius in beaumontum rumeno. Nam mihi quotidie augetur magis de filio egritudo. Cicero etiam in Catone. Ita sensim sine sensu et sine sensu nec libito fragitur: sed diuturnitate extinguitur. Si etas sensim senescit: an sensim incipit: semper senescere: si ita est: ergo plus nullies ista inchoatio fiet. Et sic totiens desinet fieri senex: quotiens sensim senescet. Sed quotiens ab initio quo cepit senex fieri nisi omnino desine fieri senex: patet quod senesco significat senex fieri: non incipio fieri senex. Simile est illud Lactan. libro. vij. Quos autem morbus intererit spiritum diuinus exhalant ut paulatim frigescentibus membris anima effletur. Ambrosius libro. lxxv. de phenice aue sic inquit. De cuius carnis humore vermis exurgit paulatimque adolescit ac pro cessu statuti temporis induit alarum remigia. Plinius libro. quod. rj. de ortu rose paulatim inquit rubescens debescit. Quo pacto rubescens significare potest incipiens fieri: vel esse rubra: si paulatim rubescit: nunquid totiens incipit esse vel fieri rubra: quotiens paulatim rubescit? Si ita est quod tamen non est totiens quoque necesse erit eam desinere fieri vel esse rubram ut possit incipere fieri vel esse rubra. Sed non recte dicere possumus incipit esse: vel fieri rubra cum iam medio crer vel parum rubra facta sit. Qua propter in buccolicis. Sepe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus. Dicit Seruius. Nemo vnam et eandem rem sepe inchoat. Hoc est non dicitur inchoare: quando id prosequendo sepe facit. Quod idem Plinius libro. xxx. ostendit. In Sicilia quidem circa Messaniam et Syllas hyeme in totum arefuit fontes: estate exsiccant. Si in tota hyeme arefuerint certe non partim sicantur ut inchoatio arefuerint ex parte intelligi possit. Dixeret si ista verba inchoationem significarent quid opus esset poetarum oratores hystoricosque illis vel cepi vel incipio addere? Non enim putandum est tam excellentes viros temere: sed consilio id effecisse nulla eos praferim vngente causa: iungimus autem hec duo verba istis vrbis

his in sco terminatis: sicut et aliis cuius aliquid inchoa-
ri significare volumus: que et hoc potissimum inuen-
ta esse intelligimus vt patet in verbis z omnibus aliis
sunt possent: cum in eis inchoationem designari ne-
cesse foret: quod non fieret si ex inchoatione significa-
rent. Quare Virgilius dixit. Sin in processu cepit
crudescere morbus. Columella libro. vii. Decimo ta-
men anno tempora canari incipiunt z supercilia: no-
nunquam canescere: z dentes pminere. Et libro. vi. Cy-
tium cum aridum facere voles: circa mensem septem-
brem: vbi semen eius gradescere incipit cedito pau-
cis horis dum fracescat in sole habeto. Et libro. xii.
Oleum sit optimus ex varia oliua cu incipit nigresce-
re. Iterum ibi. Atqz conualescere ceperunt adiecta
humo incrementa eorum prosequenda sunt. Et rur-
sus. Non ante legendu est qd cu maturescere ceperit.
Cato de re rustica. Et vbi primum incipiunt hircere
tum legi oportet. Plinius libro. xi. Et cum mella ce-
perint maturescere abigunt eos. Idem libro. vii. Sa-
mara colligenda est circa martias kalendas. cum fla-
uescere incipit. Cesar in com. Cum maturescere fru-
menta inciperent. Lactantius libro. iiii. Cum primu
adolescere cepit. Et libro. vii. de roma loquens. Lu-
cillus esset adolescentia eius sine punci belli terminata
cum deniqz confirmatis viribus cepisset iuuenescere
Hieronymus libro. ii. Regu. Et cum de nocte surre-
peritis: z ceperit illucescere pgit. Bellius. Jam em
fama virtutis felicitatis romane apud exteras gen-
tes entescere inceperat. Cicero de natura deorum
In his animantibus que lacte aluntur omnis fere ci-
bus matrum lactescere incipit. Et alibi dixit oratio-
nem suam canescere cepisse. Salustius in Jugurtha.
Sed vbi dies clarescere cepit. Idem in Catil. Post
qz diuitie honori esse ceperit: z eas gloria imperium
potentia sequebatur: debescere virtus paupertas p-
bzo haberi: innocencia pro maliuolentia duci cepit.
Hec extrema a me posita sunt propter nonnullos qui
inter doctissimos habiti sunt asserentes verba in sco-
finita raro z in licentia latini sermonis iungi cum ver-
bo incipio cum z alia permulta reperiantur que pre-
termittenda duci ne in maius qd par sit volumen ex-
cresceret. Quiescant igitur omnes qui ea verba in-
choatiua appellari volunt: quando tot tantorumqz
interpretum atqz auctorum sententis refragari non
licet. Formatur hec verba vt plurimum a verbis neu-
tris secunde coniugationis a secunda persona iuncta co-
syllaba: vt albo es: albo es: albo es caleo es caleo. Queda
tamen ab actiuis vel neutris transitiuis deducuntur
que passiuam nihilominus significationem innatam
habent sicut illa que a neutris secunde coniugatio-
nis sunt: vt augetur ab augeo: integro ab integro.
Sanesco a sano a in e mutata. Siccesco: curuesco:
mollesco: macesco: matureasco: bilaresco: grauasco:
grandesco: que tamen si a nominibus venire posse vi-
deantur: tamen a verbis eorum vel actiuis vel neu-
tris transitiuis ferme omnia venire magis credo.
Quedam vero a nominibus formari conuenit: vt mi-
tesco: dulcesco: crudesco: z sterilesco: lapidesco: rare-
asco: crebresco. Sunt etiam quedam ambigua: et va-
ria que significationem passiuam habent innatam: et
a neutris veniunt: et nihilominus etiam actiuam ha-
bere reperiantur: vt boreasco per boreasco. Virgilius.
Hec tu mensura moribus boreasco futuros. Alia sunt
que primitiuo significationem habent: vt labasco:
extimesco: pertimesco: abhorresco. Dormisco: presen-
tisco: contimesco: prescisco: rescisco: asscisco: z conscisco.
Et siqua sunt alia. Alia terminantur in sco: licet
non sint deriuatiua: vt posco: dico: glicco: offusco: in-
esco. Sciendum etiam qd etiam hec verba de quibus
agimus habent preteritum perfectum: quibus multi ne-

gent: sed falluntur: quoniam cum primitiuis eorum
aurea comuta habent: aut certe mutuo ab illis ac-
cipiunt quod Putschianus in verbis asscisco et descisco
non dissimulauit. Asscisco inquit asscui asscitus. De-
scisco descui descitum. Vbi Linius exempluz ponit.
Descitum a romanis. Postea vero subdit. Et notan-
dum qd ab inchoatiuo Scisco: asscisco: z descisco co-
posita primitiuu scilicet scio habuerunt preteritum.
Scdm do rectam proportionem debent eoru quoqz
preterita asscio z descio esse. Ecce Putschianus dedit
preteritum primitiuu asscisco z descisco. Inchoatiuu
Scisco appellans cum tamen inchoatiuum non sit:
neqz habeat significationem verborum in sco desine-
tium. Diomedes quoqz preteritum ostendit adole-
sco inquit adoleui facit. Virgilius. Doy cum matu-
ra adoleuerit gras. Columella libro. ii. Sed hoc idem
semen cilicis syriacis regionibus ipse vidi mense Ju-
nio Isalio qz conleri: et per autumnum cum permatu-
ruit colligi. A permatureasco est. Significat enim per-
maturum factum est. Et libro. x. Et circa kalendas
Martias locis apicis licet porum si iam ingran-
duit transferre. Ab ingrandesco est non ab ingrascio
quod nescio si inueniatur: nec si inueniretur ab eo es-
set: quis ingranduit: grande factum est significat: non
autem grande fuit: quod significaret si ab ingrandeo
esset: sed sentiu non coueniret. Salustius. Vbi postqz
couenerunt in vna menia dispari genere dissimiliu-
qua alij alio more viuere incredibile memoratu est
qz facile coaluerunt. Hic coaluerunt non est preteri-
tum coalo neqz coaleo: quod non puto reperiri. A coa-
lo esse non potest: qz significatio actiua repugnaret sen-
tenti orationis ergo in ea est: qua coalesco quod concre-
sco significat. Lactantius libro. v. Quinimo si qua il-
lis fiducia est vel in philosophia: vel in eloquentia ar-
ment sc: ac refellant hec nostra si possunt: congregian-
tur cominus et singula queqz discutiant: decet eos sus-
cipere defensionem deorum suoru: ne si nostra inua-
luerint vti quotidie inualescunt cum delubris suis ac-
ludibris deserantur. Inualescunt validiora fiant ab
inualesco: quoniam subditur: vt quotidie inualescunt
Quintilianus libro. v. insti. ora. Jam illa flama que
magna congerie conualuerat diductis quibus aleba-
tur concideret. Significat couenerat siue valida facta
erat non valida fuerat: a conualesco est: non a conua-
leo. Peccauit interpres nostri temporis cum inquit.
Surdaster qui parum audit. Hinc obsurdeo. Cicero
lib. vi. de rep. Hoc sonitu ois fere coplere aures ho-
minu obsurduerunt. Hic obsurduerunt significat sur-
de facte sunt ab obsurdesco. Non autem surde fuerunt
ab obsurdeo: quasi non amplius surde tunc forent.
Hoc modo omnia preterita perfecta cuiusmodi inter-
pretanda sunt. Et si ambigua videbuntur disquiren-
dum erit an a primitiuis an a deriuatiuis veniant qd
significatio z res de qua tractabitur commonebunt.
Possunt nihilominus sic discerni: Et si dicas Canui
pro canusfactus sum: tunc a canesco erit. Si vero di-
xero hec vestis canuit: pro cana fuit: que amplius ca-
na non sit: vt si eam pullam feceritis tuc a canco erit.
Similiter hec arbor floruit: si de re poze quo florida
fuit loquar: tunc a floreo erit. Sin eam floridaz facta
esse intelligi voluero a floresco sumitur. Hoc em flor-
rida facta est significabit. Illud do florida fuit. Hec
qz ipsa primitiua quasi rem perfectaz in se habent: vt
floreo: quod floridus sum siue in flore sum significat
ideo in preterito eius floui illa huiusmodi perfectio
ne caret: quoniam preterita est: eo qz tunc floui in flo-
re sui significat: z non est amplius floridus. Deriuati-
ua vero: vt floresco rem imperfectam demonstrant
quibus augmentatiua vim habeant: id est floridus fio.
Ideo illam in preterito perfecto perficiunt: vt flouit

id est floridus factus sum: et eam tunc perfectam in se habere declarant. Ascen. Satis persuasum mihi est per Laurentium Galien. (cuius auctoritatis presens auctor plerumque imitatur: licet eius nomen fere super primitivum ubi perperam precepisse putat) Verba in seculo aut pro primitivis suis poni aut intrinsecas significare passionem: neque preteritorem significatione carere: sed voce propria: quam a perfectis mutatur. Verum argumentum illud: quo veteres convincere nituntur: non connotare inceptions eo quod verbo inceptivam vim habenti iungantur: non videtur mihi satis validum cum etiam verbum inceptio possit geminari. Et si quis ab hostibus aut alioquin interpellatus se pro opus aliquod inceptum. Et verbi gratia visibus edificationem semel inceptum anno Millesimo: atque iterum millesimo quinto: et rursum millesimo sexto etc. Neque profecerit Dicam eum inceptum incipere visibus edificationem anno millesimo etc. Unde etiam fieri potest: ut qui sorescit: id est incipit esse fordidus: sorescat ad huc: id est incipiat esse fordidior: non fordidus. Verum tamen in valle sententiam non pedibus modo: sed vel verbis eam. Si quis autem mihi auferat: vult omnia verbis deducenda putabit. Sed quod primitivum sepe in usu non sunt: a nominibus deducta videntur: ut ignesco: nam igneo in usu non est: ab igne nomine deductum pures: sicut sanesco ab inusitato verbo sano: quod esset sanus sum: factum censeam: cum sano sit sanus facio etc.

Incolatus us: ipsa habitatio seu tempus quo quis in aliquo loco habitat: ut inde discessurus sit: ut Deu mihi quia incolatus meus prolongatus est.

Incolumis penultima correpta. Vide in dictione Columis. Unde incolumitas que est (ut Cicero inquit) salutis tuta atque integra conservatio.

Incomitatus participium compositum ex in et comitatus: licet incomitor non legatur. Ambrosius. Est itaque fortitudo velut excellior ceteris sed nunquam incomitata virtus.

Incommodo as penul. cor. in loco seu damnum infero. Vide in dictione comodo.

Incomune equaliter inaequali. Terentius in And. Id te oro in commune ut consulas.

Incongelabile: quod non potest congelari. Scl. Lur stauorum et fontium aque gelu duratur: mare omne incongelabile sit.

Incomprehensus non comprehensus. Lactan. lib. iij. Intellecit nullo humano studio posse ad sapientiam pervenire: ideo non oportere incomprehensibile atque imperfecte rei perfectum nomen imponi.

Inconciliari accusativum conciliu vocari. Plautina dicitio que admodum infortari. in fortu vocari.

Inconculsus qui non concutitur. Lactan. lib. de ira dei. Probus est lapsus et facilis ad ruinam: nisi pedes inconculsa stabilitate figantur.

Inconcinuus per duplex in. incongruus. Cinn. enim plurimum comitatio est.

Inconditus penul. cor. ex in et conditus quod a condo fit. Id est quod ionatus in conpositus. Livius lib. iij. Consul spolia optima regis interfecti gerens in eum milites carmina in condita equantes cum romulo canere spolia in eade domo feretri. prope Romuli spolia que prima appellata sola ea tempestate erant cum soleni dedicatione dono fixit. Cic. lib. iij. offi. Dicam ut potero in condite fortasse: sed tamen ut res possit intelligi eius simplex protulit. Plaut. in Am. Magis iam raro dices postquam in cunis conditus est. Interdum in conditum etiam quandoque ponitur pro in conscripto. Salust. in Jug. Et illi quibus vires aderant ruere cuncti ad portas in condita tenere.

Inconditus penul. pro. non conditus: quod a condio fit

idem est quod inispidus.

Inconsultus nomen sumit pro impudens et quasi nullus. Cic. p. Deiotaro. Sed inconsultus et intemeratus hec non videbat. Quin. Inconsultus et muliebrem semper amentiam: id est impudentem et inconsideratam. Salustius. Inconsulte ac veluti per demerentiam cuncta simul agebant. Quandoque vero participium est: accipitur pro eo a quo consilium non est petitum. Varro. Et enim in scio atque in consulto domus non serui sepe ex agro discedunt. Sic dicimus inconsultus medicus ad egrotum venire: id est a quo consilium nemo petiit. Interdum accipitur pro eo qui consuleret consilium non accepit: quasi pro indigno habitus. Virgilius. Inconsulti abeunt: te demum odere Sibylle. Dicitur et inconsultus tuis. Plaut. in Tri. Quia rure dum sum ego vno sex dies me absente atque in sciente in consultu meo edes venales hanc inscribit litteris.

Inconsultus penultima producta: non consultus. Hieronymus ad Eulochium. Constant tunicas qui inconsultam desursum tunicam peraderunt: quos vagitus delectat infantium.

Inconsultus penultima cor. non consultus: ut vestis inconsultus que simul sui non potest. Luange. Erat autem tunica inconsultus etc.

Inconsideratus qui non considerat. Lactantius libro. j. Nemo est tam inconsideratus qui non intelligat suis se mortales.

Incoro as in coram sedeo. Pacu. Adeo incorpanti mihi pes obstupuerat.

Incredibile non credibile. Terentius in Phor. Incredibile est quantum verum anteo sapientia. Et incredibile dicitur maximam: quod vix credi possit. Idem in eadem. Quia preter spem atque incredibile hoc mihi obtigit.

Increpo as pui itum: pe. cor. significat sono. Virg. lib. viij. At tuba terribiles sonitum procul ere canoro increpuit. Hieronymus in li. Numerorum sine actio dixit. Atque increpueis tubis congregabit ad te omnis turba. Idem sine aliquo casu a parte post. Si autem prolixi atque conclus clangor increpauerit: movebunt castra primi. Dicimus ergo Tuba increpuit sonum. Tuba siue sonus increpuit: et Ego increpui tuba. Per translationem increpare ponitur pro reprehendere sed cum crepitu et verborum pedum strepitu. Hoc est contra aliquem crepando et strepente insurgere: sed tunc increpui et increpavi preteritum facit. Hieronymus in Gen. Et increpavit eum pater eius. Idem. Increperunt me renes mei. Item pro incitare Turpil. Age tu huius meneum increpa.

Increpto as pe. core. frequentativum. Virg. lib. x. Dostis amare quid increpitas?

Increatus non creatus Lactan. lib. j. Unus deus qui solus principatus amplissimus increatus.

Increto is: valde siue magis cresco. Liv. lib. j. Carcer ad terrore incrementis audacie media urbe imminens foro edificat. Quin. lib. viij. Hoc genus incrementis ac sit manifestus si ampliora verba cum ipso nominibus pro quibus ea posturi sumus conferantur ut Cic. in ver. Non enim fure sed raptores: non adulter sed expugnatore pudicior: non sacrilegus sed hostem sacrorum religionis: non sicarium sed crudelissimum carnificem civis sociorumque in vestrum iudicium adducimus. Illo enim modo ut sit multa hoc etiam plus ut sic efficit.

Incrementum ab increto. Quin. Quatuor tamen maxime generibus video constare amplificatione incrementum comparatione rationatione: cogeris incrementum est potentissimum cum magna etiam videntur inferiora sunt.

Incubo as pe. cor. et incubo is: ambo a cubo componuntur. Primum servat analogiam sui simplicis: ut sit

Temp prime coniugationis. Altera recipit. m. et trāsit ad tertiam: ambo tamen incubat et supinā incubitur faciunt: et significatione conueniūt. Est aut incubare instare/inniti/infiltrare/inherere: et datus semper iungitur. Virg. Ponto nos incubat atra. Quintil. lib. 5. Qui aures scierit quo queq; sint modo dicenda nisi tanq; in procienu paratā quidē ad oēs casus habuerit eloquentā velut thesauris clausis incubabit. Licet. in Timea Platonis. Qui omnis animates cōplectit: id nō pot esse cū altero. Rursus enim alius animans qui cū cōtineat sic: necesse est. Incubamus enim terre mari pelibus spongie cardini et similibus que subiecte aut obiecte rei. p. portionē habent. Papi. Et festinātia sistens Fata saluifero mitis deus incubat angui. Incubare etiā quēq; Ioui dicim; p. eo qd est apud Iouē. Plau. in Cur. Nāq; te incubare satius fuerit Ioui q; tibi auxilio in iureiurādo fuit. Simile huic serē verū videt incubere innitiq;. Pl. Eglum inq; cardini suo. i. terre incubit. Aliubi terre aut oīa inniti. Nāq; incubare ex vi p. positionis in significat intus siue super cubare. Cubare enim dormire siue q̄scere: stare p. sistereq; significat. An Plau. in Caf. Est ei quidā seruus qui in morbo suo imo vero in lecto ne quid metiar incubat: et iterū. Nāq; ego eā mecum rus vxorem adduxero ruri incubabo vsq; in p. fecura mea. Lato de re rust. Primus cubitu surgat: postremus cubitū car. Col. li. viii. Et temp q; aridis/ simis silicibus vel culmis stabula constrata quo purius et mollius incubent: id est supercubent dormiant aut quiescant. Lactā. lib. de opi. Nidos aut luto edificat aut virgultis et frondibus construunt et ciboz expertes incubant ouis. Pl. lib. x. Qua incubari infra decē dies edita vitillissimū vetera aut recentiora in secūda. Var. Que velis incubet: negant plus viginti quinq; oua incubare. Hic cum actō iungit. Pl. li. ii. Aut si vna oēs incubat. Tel. Aut si vna omnes incubaret. Hoc est si natura vna tantū esset que mundos illos oēs incubaret. i. occuparet possideret: amplexeretur: foueret vt galline oua. Macro. quoq; de Dionysio. Siculo inq; incubator aule. Ab incubo fit incubitus us. et incubatio. Pl. Quedā aut citra incubitum sponte natura gignit. Idem. Rara incubatio ouis noxia.

Inabones dicuntur qui thesauris inuigilāt: cum tamē mediocritas in reb; humanis sit optima vnde theognis megareus μηδερ αὐαρστερλειν πορτωρ μεσ αριστα και ουλωσ κερη εξεισ αρειν ηρ Τελεθειν χαλεπορ.

Incumbo is: datus similitur iungitur: et duo significat scz obnixe operando alicui rei: vt Incumbo studiis. Et inbereo. Virg. Incubens tereti dāmon sic cepit oliue. Pl. libro. j. Namq; in illo caua in se conuertit: ras vergit et cardini suo: hoc est vadiq; terre incubit. Frequēter etiā actō mediātē ad. vel in. vt a Cicero ne fere temp vsurpat. Pergite inquit adolescentes et in bec studia in quibus estis incubite. Et alibi. Quare incubamus ad illa p. clara studia. Nam cū operi alicui faciundo incubimus toto pectore: significatur diligentia et conatus. Similiter euz accuratus quid mente agimus incubere dicimus. Plus tamē inesse videt actō cū in q; dō: quasi sit inniti: vel infiltrare cōtra siue sup in quo designatur quid arduum vel mirabile vel onerosum. Et hoc ex vi p. positionis in actō iāte. vt Pl. p. Cor. balbo mirabile a se factum fuisse declarat cum ait. Hoc est siue meum siue reip. fatum vt etiam in me vni omissa illa inclinatio cōmuniū tēporū incuberet. Onerosum seu arduū: vt idē Cornificio Te cū doctor vt omni cura in temp. incubas: hoc est sustentandā siue tuendā qd difficillimū erat. Quare si dixerō. Incubo in remos maior: nixus in illos desi-

gnat: q; incubo remis: vt sit incubo in remos quasi totis viribus brachijs innitor contra siue super remos. Unde Macro. vsus est p. positione sup ad Dama. Papi. Incubuit super collū. Aliquando dō in huiusmodi forma significat irruo. Licet. pro Plancio Dotius q; ab ipse q; in teipm icubuerit te depullus putas. Quintil. libro. v. Et fluctus esse cum magna vis venti in mare incubuit. Virg. tamen dō iungit. Incubere mari cū tamē irruo actū poscat cum p. positione in. Terent. in Adel. Fores effregit: atq; in edes irruit alienas: Incumbo autem ad studia significat animo et opera intendo: siue innitor ad studia: vt Licet. p. Dōpeio: Quare videre ne dubitandū vobis sit omni studio ad bellū incubere. Aliq; post actū adhibet adiectiuum: vt effectus rei que designatur demonstrat: vt idē p. L. syla. Memine esse ex illo bonis gradu qui non in studio: virtute auctoritate incubuerit ad temp. conseruandam. Si vero nō ponitur adiectiuum tunc subintelligit: vt sit incubere ad bellū. s. suscipiendū incubere. Et ad eius perniciem incumbenti: hoc est epequendā. Simile erit si dixerō Remiges incubunt ad remos subintelligit emēdos si emere velint: vt habēdos si. phibeant aut detineant vel obnixe tenēdos ne sibi rapiant aut e. manib; elabant et h. mōdū licet Galla in remos vel ad remos incubere dici posse neget: sed remis tantum. Est p. terea quando incubere significat subire: siue superuenire. Lactā. lib. ii. Si morboz pestifera vis incubuit. Ambro. Tesper incubuit: populi sequebant: stagnum oc currit: turbe vigebat. Ire superiacere. Virg. lib. iii. Incubuita rozo: dixitq; nouissima verba. Et lib. vii. Pellib; incubuit stratis: somnoq; perit.

Incubi penul. cor. dicit sunt ysuaui et fauni: quos improbos quandoq; fuisse mulieribus cōperitū est ac caruz appetisse peregritēq; concubitū.

Inculco as: eadem sepius iterando ingero: in spisso: ex in et calco.

Incultus: a cultus participio compositū est: et in negatiue sumitur. Lilius lib. j. Charitas primū annone ex incultis p. cessionē plebis agris. Macro. ad Helio. Squalida capitis horret inculta cęaries. Et in hac tantū significatione reperiri puto: hoc est nō cultus: non exercitatus: vel non ornatus: vel non habitatus adiectiuū. Et non ab incolō est: vt sit eius participiū. sed eius foret si p. inhabitat; caperet qd nullq; legi. Macro. ad Dama. papi. Non ambigo quin inculta nostre paruitatis oratio videatur.

Incuruabula. Vide supra in dictione cune.

Incurro is: contra aliquem curro qd vernacula lingua dicit corer adosso. Lilius lib. j. Eo p. hio p. pua equitum gloria fuit virinq; a cornib; postis cū iam pel leretur media pedum suozū acies incurrisse a lateribus ferunt. Aliquādo incurrere est intro currere seu vltro se iniicere. Gal. Postq; Catilina suas copias seq; cū paucis relictis videt memoz generis atq; p. sine dignitatis inter cōteritissimos hostes incurrere ibiq; pugnando confoditur. Lactā. Per translationem dixit. Aut oblitus esse p. positi videat: aut loquacitatis crimen incurra. Aliq; Incurfiones quas currias vulgo dicunt facere: que sunt p. gando loca. D. Bur; Liceroni Aut appenno alpibusq; se teneat et decursionib; per equites quos habet multos valet ea loca que incurrer. Hinc incurfus us. p. incurfione. Col. Hosticis incurfionibus vastatas fruges. Incuria et incuriosus vide supra in dictione curiosus. Incuruus valde curuus. Terent. in Lu. Continuo accurrat ad me q; longe quidem incuruus: tremulus: labijs demissis.

Incuruo as incuruū facio.

Incuruesco is: incuruus fio. Licet. libro. j. Tuscu. Dic

autem ubi habitamus non intermittit eglum nitescere: arbores frondescere: ramos baccatū vberitate incuruere.

Incus penultima producta generis feminini instrumentum in quo aliquid cudimus. Hora. Et male cornatos incudi reddere versus.

Incudo onis qui in incude siue super incudem quicquid fa-
brefacit. Hierony. contra Ioui. Et in nauibus piscatorum caput eius stat: sicut incudo inflatiabilis reputat ferrum vt paleas.

Inculo as: pe. pro. Vide in dictione accuso.

Incutio is penul. co. si sum ex in r quatio: q in c r a in u. mutatis: vt cetera composita. Concutio discutio: excutio: percutio. Est autem incutere inungere. Virg. Incute vim vctis: submersasq; obruce puppes. Aug. lib. viij. confes. Quanto propius amouebat: tanto ampliozem incuriebat horozem.

Indago as: penultima producta inquiri. Cic. li. j. offi. Inelidagatio atq; inue. Et de opti. genere dic. Aut reprehendet q inuitatas vias indagemus: tritas relinquamus.

Indago indaginis: r indagis inis: p inquisitione. Virg. Salutiq; indagine cingunt.

Inde aduerbium. i. ex eo loco. Luuius libro. j. Primo in Dacedonia venisse: inde in Sicilia querentē sedes delatum. Aliqñ dicit nō de loco sed de rebus. Idē in eodē. Omnis te exempli documēta in illustri posita monumento intueri. Inde tibi tueq; respu. qd imiteris capias. Aliqñ ponit pro deinde: vt apud eundē. Crimini maxime dabant in numitosis agros ab his impetuz fieri inde eos collecta iuuenum manu boiilem in modū pcedas agere. Hinc sunt cōposita deinde: exinde: pinde: r pinde: q hnt accētū in antepenul. Indidem pe. co. aduerbium compositū ab inde r idem quod est ex eodem loco. Plau. Indidez vnde oritur facio: vti facias stulticia sepelibilem. Apud Lato. ponitur pro idem moy.

India regio orientalis asie terminus: que tam vasta perhibetur: vt eā tradat esse tertū partē omniū terrarū. Pōpon. scribit tantū spaciū litozis occupare: q̄tuz per. li. dies noctesq; velificantibus curfus est. Tradunt in ea fuisse quinq; milia oppidoruz: ab Indo siue mine sic appellata: in quem ab occidentali plaga deflunt: q̄ solus post nilū crocodillos creat. Hec a merid. mari incipiens ad usq; solis occasum porrigitur: et a septentrionibus vsq; ad cornu sum montē prouenit. Bēmis abundat. Capicinas r elephātos procreat arbores habet semp frōdētes. Zell^o bis fruges in anno ad maturitatē perducit. Piper: calami aromati- cum r ceynna ad nos mittit. Indi prope gentium soli nunq; emigrare sinibus suis. Illic bine gstates leues aure: temperies celi: vbertas solia: aquarū abundantia: que oia faciūt: vt maiora: in india q̄ in ceteris regionibus nascantur aialia. Ab india sunt adiectiua. Indus. r indicus libro. v. de gestis. Alexandri arrianius. ο λειπλοσ ποσαμοσ εστī τω καλα τηρ ασιας τε και ευρωτην πληρ γαγγου και τουσου τουρλου ποσαμου και οτι αιθηραι εστιν αυτω επιτα δε του ορουσ παραμισ/ σου η καυκασου.

Indus fluiuis: a quo India nominata est: que in iugo caucasi montis qd vocatur paropansus aduersus solis ortū effusum aiuunt in seq. r. amnes recipere.

Index generis cōis pro eo vel ea qui vel que aliquid in dicat r accusat. Alco. scribit: indicē esse qui facinoris cuius ipse est conscius latebras indicit impunitate. p. posita. Salu. Pleriq; crasso r negocijs priuatis ob- nori conclamabant indicem falsum esse. Dar. Indi- cenō opus est nostris nec iudice libris. Inde indicū dicitur quod alio nomine iudicia vocatur pro dete-

ctione r accusatione. Apu. Ob indicine premis o con-
palle domino tamen suo. Sal. Itaq; cōsultente Licet-
rone frequens senatus decreuit Tarquiniū iudicium
falsum videri. Ander. Do masculini generis accipitur
pro digito prope pollicem: vel pro lapide quo aurū
vel argenti gradus cognoscitur.

Indico as: pe. core. significat manifesto: r palam facio.
Plau. in An. Ego ne hec patiar aut taceam: Emoz
me malim q̄ hec eius vroz non indicem. Aliquādo
demonstro. Lactan. lib. viij. Ipsa ergo virtutis per-
petuitas indicat humanū animū si virtute ceperit p-
manere: quia r virtus perpetua est r solus human^o
animus virtute capit. Aliquādo accuso. Alp. scribit
Indicasse reū est delulisse: arguisse: accusasse cōiucisse
Sed he significatio in idem recedit: hoc est rē empra libe-
rare. Cic. li. iij. offi. Senola publici filius cū postu-
lauisset vt sibi fund^o cur^o emproz esset semel indicare
Indicium. Vide in dictione indez.

Indicatura estimatio. Plin. in piza. Hec fiducia operis
hec indicatura.

Indicatus a um: dicitur id in quo aliquid indicat. Tu
de indicatus modus dicitur: quia eo indicamus
id est ostendimus quid agatur.

Indico is penultima producta r ctum multa significat.
Nā indicere est denūciare: Quis iter se differat q̄ ma-
iorē vim habeat idicere q̄ denūciare. Nā denūciare
apuz est significare: r simpli sumi pōr: vt vctus denū-
ciat pluuiam. Et denuncio me tibi prope diem astu-
turum. Cic. pro Plau. Denūciasti hō adolecēs qd
de rep. sentires. Indicare vero licet significet denun-
ciare nō tamen proprie: quoniam dico aliud significat:
q̄ nuncio: r in aliud q̄ de. In em iuncta verbo dico
maius incrementum demonstrat r significat maxime
Quis r significationē cōtra nō omittat. Indico ergo
maxime dico: hoc est solēnter dicendo denuncio: vt
si dicam. Bellum tibi indico: non est sicut bellum tibi
denuncio id est bellum me tibi illaturuz significo: sed
bellum me tibi iure illaturuz dico. Aut bellum tibi
a me inferendū esse indico. Quod Cic. li. j. offi. aper-
te docuit: q̄ verūq; verbū sic posuit. Ac belli qdē equi-
tas feciali populo iure pscripta est: ex quo intelligi
potest: nullum bellū esse iustū nisi qd aut rebus peti-
tis geratur: aut denūciatū ante sit r indictū. In his
verbis duo genera belli gerendi fuisse significat. Pri-
mū rebus petitis: que si negabantur reddi: r bellum
cum illis gestum fuisset iustum habebatur. Alterum
honestius iustiusq; erat: eo q̄ petitis rebus nisi reddi
te fuissent bellū gerendū esse maturo decernebat con-
silio: tum ad fines hostiū denūciatis belli suscipiendē
causā bellū indicebat. Sed quo pacto indiceret. Li.
li. j. declarat his verbis. Quādo cōiū pars maior eorū
qui aderāt in eandē sententiā ibat: bellū erat: cōiū
su fieri solitū: vt feozalis hasta ferratā aut sanguineaz
puzatā ad fines eoz ferret r nō minus tribus pube-
ribus p̄sentib^o diceret: q̄ popul^o p̄sicoz latinoz ho-
mines vt p̄sici latini aduersus po. ro. q̄ritiū fecerūt
deliq̄rūt. Ob qd po. ro. q̄ritiū bellū cū p̄sicia latinis
iussit esse senatus vt populi ro. q̄ritiū cēlūit p̄sentit cō-
sciuit vt bellū cū p̄sicez fieret: ob eā rē ego populūq;
rom. populū p̄sicoz latinoz: hoibuzq; p̄sicia lati-
nis bellū indico facio. Id vbi dimiser hastam in fines
eozum emittebat. Hoc tū non a latinis repetite res
ac bellum indictū moiez eozum postea acceperunt.
Potest tū in significare contra: vt si dicā bellū indico
voluptatibus: tū contra voluptates bellū me gestu-
rū dico: hoc est solēnter p̄siceoz. Nec soluz indicere
pertinet ad bellum gerendū sed etiam ad funus. Cū
festus ait. Indicitium funus ad quod per p̄gonē
euocabatur. Sueto. in Cef. Funere indico rogus

extructus est. Preterea ad conciliū tributu spectacu
lib: 2 hmoi que no nisi ritu solenni fieri cōsueverūt. Si
militar sacerdotēs sella ieiuniaz populo indicere so
lent. Aliquando etiam est quasi precipere: vt apud
Luium lib. 1. Longe a domo patribus exercitū ipsuz
qui conciliū indierat non adesse. Aliquando impo
nere. Idem lib. iij. Unde enim eam pecuniam consi
ci posse nisi tributo populo idicco. Licet in ver. acti.
v. Legem sibi indicunt innocentie: continentie: virtu
tum omnium qui ab altero rationem vite reposcunt.
Aliquando significare. Lulius lib. ij. Indici deinde
sinitimis spectaculum iubet.
Indictum dicitur qd est solenniter promulgatū: vt indi
ctum bellum denunciātū dicitur. Indictuz funus de
nūciatū exequi. Et indictū non dicitū. Terē. in pbo.
Qd dicitū indictū est: qd modo erat ratiū id irritū est.
Et hoc modo non ab indico: sed a participio dicitur
compositū esse censeo. Lulius. v. Itaqz que tū cecine
rit diuino spiritu instructus ea se nec vt dicta sint re
uocare posse. Sic etiam dicitū indicta causa. i. non di
cta 2 nō defensa. Licet. Q. rabi. Sed indicta causa ci
uem romanum capitis condēnari coegit.
Indictiuus ua um qd indictum est: vt funus indictiuuz
de quo paulo ante. Et indictiue ferie quas consules
vel pretores indicunt.
Indictio spaciū. xv. annoz qd indicēbatur vt tribus
lustris tributa toto orbe romanz rei soluta essent.
Indeprecabilis apud quem nō valent preces. Belli. Et
pena indeprecabilis subeunda esset.
Indefensus sine defensione. Lulius. li. iij. Suos incre
pans clara voce. Dicit prebituri inqt vos telis hostiū
estis indefensi multi. i. sine defensione sine vindicta.
Indemnis indemnatuz. Tū in dictione damno.
Indies significat quod die sed proprie cum incremento
Idco plerūqz iungitur comparatiuo. Licet. Cū id ma
lum serperet indies magis. Reperitur etiā sine cōpa
ratiuo sed tamē cum verbo significante incrementū.
Li. Crescente indies multitudie. Indiem vero iun
gitur plerūqz cū verbo viuo. Quintili. Non vt fere
volucres p̄sentis modo cibi memores in die viuunt.
Aliqñ cū alio verbo. Sal. Panē indie mercari quasi
p̄sentis diei ratione habere. Indiez addicere est rem
vendale ita vendere vt nisi alius ad certū p̄stitutūqz
die manus p̄sentū obtulerit: illius sit qui primo obtu
lit. In dies singulos id est p̄ quolibet dies. Li. De
tello De rationes atqz eius mei consilij maiorē in
dies singulos fructū voluptatēqz capto.
Indigeo es penultima correpta. Tū in dictione careo
Lulius impersonale. Nli. lib. r. posuit. Nunq̄ con
spectis nisi cum p̄sidio earum indigeat. Ab Indi
gens sit Indigentia e. pro inopia.
Indigus a um: penultima correpta quod indiget. Aug.
Sed sicut eum vidimus infirmum iacentem indigū
opis alicui.
Indigena penultima correpta dicitur inde genitus nec
a lunde proueniens.
Indipisco is: vltimo assēquor: adipiscor. Quod et Indi
pisco: eris: indeptus dicitur. Plaut. in Pul. Neqz
partē tibi ab eo cui sit indipisco neqz furem excipies
Bel. lib. 1. Si em̄ achos Homeruz pugnam indipi
ci ait nō fidicularum tibiariūqz concentu conspiratā
Hinc Indepro as: frequentatiuū. Var. Nec partes
aliquā indeptauit hereditatis.
Indigito as: penultima correpta quasi indicito ab In
dico vel a digitis deducitur. Et significat. Toco no
miao 2 quasi per nomen ostendo. Dacro. Namqz
virginea vestales ita Apollinem indigitant. Apollo
medice: Apollo pean. Idem. Nam ita ab incolis in
digitantur.
Indigitamenta: libri pontificales qui 2 nomina deozū

2 rationes ipsorū numinū continent.
Indigetes. pe. cor. dii ex hominibus facti. Quo nomi
ne dicitur est Aeneas cum pugnans cum Desentio
nūqz apparuisset. Alij Indigetes dicunt esse deos
tutelares: quoz noia vulgari nō licet.
Indigestio: cum cibus non digeritur. Hierony. ad Eu
stochiū. Ad orationē tibi surgēti nō indigestio ructū
faciat: sed inanitas.
Indigeste aduerbiū: significat inordinate.
Indignus: non dignus. Terē. in Eu. Nam si ego digna
contumelia hac sum maxime: at tu indignus qui face
res tamen. Interdū ponit pro miserabili. Idē. Indi
gnis cū egomet sim acceptus modis.
Indignoz 2 indignitas. Vide supra in dictione Dignoz
Indiscriminatim indifferenter.
Indisertus: non eloquens. Bel. Non indiserti viri.
Indocilis: qui penitus non potest discere. Indoctus q̄
nondū didicit.
Indo is: indidi. itum: impono. Plau. in cap. Decimuz
vocatuz est: post vos indidistis Lindaro. Quādo
qz significat intus do: imitto. Idem in Cal. Dem me
2 te infelicem si ego in os meum vini guttam indidi.
Interdum impimo. Idem in Ast. Qui sepe ante in
nostras scapulas cicatrices indiderūt
Indoles penul. core. ab indolesco sit per interpretatio
nem. Et in pueris quidem atqz adolescentibus est si
gnificatio quedā futurę p̄bitatis. Li. Et em̄ ab ado
lescētibus bona indole p̄ditis sapientes senes delectā
tur. In viris vero signū est p̄sentis virtutis. Idē. Do
mines in quibus est virtutis indoles cōmouent. Tū
2 p̄stantia seu generositate quadā virtutis atqz ani
mi ponit. Lulius de Lauinia iam matre inquit Tan
ta ea virtutis idoles fuit. Luc. Indole si dignū laria
si sanguine pulco Robur inest animis. Aliqñ etiam
in malum dicitur: vt apud Lulius de Annibale. Cum
hac indole virtutum ac vitiorum sub Adrubale me
ruit. Trāfertur quoqz ad muta atqz inanimata. Idē
Sicut in frugibus pecudibusqz non tantū semina ad
seruandam indolem valent quantū terre proprietates
celiqz sub quo aluntur.
Indolentia quasi non dolo: cū nihil dolet. Lactan. lib.
iij. Nam corporis bona. i. incolumitates indolentia 2
valitudo nō min⁹ sunt munis q̄ homini necessaria: ac
nescio an etiam magis quia homo 2 medelis 2 mini
sterijs subleuari potest: muta nō possunt. Nec etiam
Indolonia dicit: vt Sidoni⁹ a Licet. dicitā p̄scribit.
Indomitus pe. cor. qui domari nō potest. Tū dicimus
equum indomitū. Aliquādo ponitur pro feroci. Tū
dicimus gētes indomitas. Aliqñ p̄ magno. Cūrgi.
Mare quis indomitas tantus dolor excitat iras.
Indubitatus: nō dubitatus. Lactā. lib. ij. Pro confesso
2 indubitato habitū est.
Induco is penul. pro. proprie intro duco. Plau. Induc
eam in domū. Quādoqz Inducere est p̄suadere illi
cere decipere inclinare. Lucil. Idm⁹ ego animū si in
duco vt ab amore meretricis delistat. Idē. Diferuz
senē sirenū cantu inductum. Quādoqz Abolere cā
cellare Sue. in Celsa. Amplissimis verbis collauda
tū in itegru restituit inducto priori decreto. Et alibi
Vulta inquit 2 deleta 2 inducta 2 superscripta in
rant. Verbū id iuris est. Digo eo q̄ inducto charis
atramēto velut tectorio deleri q̄ scripta prius erāt: cō
tigit. Quādoqz Fingere. Lic. lib. iij. offi. Idic ille By
ges inducitur a Platone Quādoqz Ingredi faceret
vt Vide q̄ me iducas. Quādoqz Confirmare: vt Sic
animuz induco meū. Quādoqz Imponere: vt So
leg lignę pedibus inductę sunt. Quādoqz Infige
re: vt Ita induxi in animū.
Inductio genus argumenti. Est em̄ oratio per quā sit a
particularibus ad vniuersalia progressus. Vel induc

ctio est oratio que rebus no dubijs captat assentiones eius rei que instituta est.

Inducio: par in paucos dies sic dicitur: q in diem dentur: vel q in dies ocius prebeant. Aurelius opilius inducias dici existimat ab initio et introitu quoniam tempore induciarum hostes inter sese utrinque vltro citroque alteri ad alteros impune inire solent et introire. Has Lycaon primus inuenit: federa Theseus.

Indulgeo es si sum: et tum pmi Priscianu significat obsequio: confentio inferuio et facile concedo. Cicero in Tel. Sed obsequium multo molestius qd peccatis indulgens id est consentiens precipite amicu ferri si nit. Idem Tyroni. Indulge valitudini tue. i. molliter vaca: et qd lingua vernacula dicimus fa cacerie. Te reu. in Heau. Mmū illi indulges. Unde Indulgentia mollis est pmissio q seueritati opponit. Quintil. Sollis illa educatio qua indulgentia vocamus ner uos ois et metis et corporis fragit. Et indulgere est facilem et clemente esse. Cic. lib. iij. offi. Magnus vir impunitis et qui indulget in patre: idem seuerus in filio. i. clemes ac facilis: et indulgentia clementia. Sta. Cultus et egregie tanta indulgentia forme. Indulgentissimi impatores dicti q sint benefici propensiq ad sacrificandum. Item Indulgere est delicate intendere et spaciū malis dare. Virgi. Indulge hospicio: cau fasq innecti morandi. Idem. Sin tumulis acclue solum colleq supini Indulge ordinib. Item indulgere parcere. Ambro. Tude qd bonus deus et facili indulgere peccatis. Idem. Nam dñs iesus christus crucifigentibus se non maledixit sed potius vt eis indulgerecitur orauit. Hierony. cū actō iunxit. Disericordia inquit est q indulget nostra peccata. Item indulgere tribuere. Ambro. Laudabunt etiā deū qui tanta nobis remedia indulserit vitande mortis. Item Augere. Lucil. lib. iij. Tu qui tram indulges nimis manus abstinere a muliere melius est.

Indulgitas pro indulgentia Silenna. Bassus assidua indulgitate victus.

Induo is indui induerē in et duo is. Cuius origo a greco *Λωω* qd ingredior significat trahit. Unde *επιλωω* induo. Ceteriq dixerūt pro dare Duo dicitur: et Dio is. Plautus in cas. De ea pceda est illa proinde tu te in laqueum ne duas. De verbo autem dio. Terē in pbor. Vñ tibi omnes qd dignum est dunt. Construitur autem Induo varijs modis. Nam quādoq habet duos actōs: sed in passiuā tñ significatiōe et hoc apud poetas et historicos non apud oratores: quos imitādos iprimis cēto. Plau. in Epi. Quid erat induta: an rigillam inducūlam: an mendicūlam implumata: Virg. lib. ij. Deinde comantē androgei galeā clypeiq insignē decorū induit. Curtius. Jamq nor apparebat cū thozacē indutus procedit ad milites. Aliquādo vno tñ actō construit: et tunc idem est qd assumo. Quintil. lib. vj. Subum agimus et naufragū et periclitantē quozū induere personas quid attinet nisi affectus assumimus. Vbi verbū difficile facile declarauit. Sic curtius. Lorica tamen quā raro induerbat amicis orantibus sumpser. Cic. lib. iij. offi. deponit em personā amici cū induit iudicis. Vñ ex contrario deponit Induit significare ostendit. Sueton. in Nero. Nullam bis induit. Aliquādo postulat: vt id quo quis induitur in actō ponatur: et bis q induit in dō. significatq impono imitro assumo. Plautus in Cas. Scyllimus sum omnū qui viuūt. Lorica induā mibi optimū esse arbitror. Cic. lib. ij. de fi. Ex eius spolijs sibi et tozque et cognomē induit. Plinius lib. xxij. Pellimū vitē scelus fecit qui annulū pimus induit digitis. Sueton. in Aug. Si mane sibi calceus perperam ac sinistē pro dextro indueret. Per translationē ad animū dixit Lucretius lib. iij. Addeq nouū sibi

ingenū induerat vt plebecola repente omnifq aure popularis captoz euaderet. Aliquando vltra naturā acrim habet aliu acrim cū in. Et tūc p conuerto siue transformo sumit. Virg. lib. j. geoz. Contemplatoz itē cū se nup plurima syluis Induet in florē. Cic. de diu. loquēs de anhelitibus terre. Cū autē se in nubē induerint. Similiter cū hmoi actō significat iniurio seu immitto. Cic. in hortē. Et vt docuit Anobioch^o in idipsoz se induit quod timebat. Bel. Aelopus ille ephygia fabulatoz haud inerito sapiens epistimat^o est cum que vilia monitu suaūq erat non seuerē nō imperiole preceptū et censur vt philoſophis mos est sed festiuos delectabileq apologos cōmentus res salubriter ac prospicienter aduerſas in mentes animasq hominū cum audiendi quadā illecebris induit. Deniq cū p vestio capitur vltra acrim construit cum abtō sine prepositiōe eius rei qua quis induit. Cur. Deposita veste quā habebat arabica induitur. Cic. lib. iij. ad herē. Palla maura induitur. Quāq etiā in hac constructione pro Illino sumitur. Plautus in Pul. Id eis vitū no nocet: atqz etiā nūc fatis boni sūt si sunt indui pice. Col. ad vites tranſtulit pro osero cum dixit. Nam ita se induunt vuis vt nequeat capere maturitatē. Sumit etiā pro ferio quz abtō instrumētali. Cesar. li. vii. Quin ordines cōiuncti inter se atqz implicati quo q intrauerāt se ipsi acutissimis valis induebant: hos cippos appellat. Et iterū. Aut se stimulis inopinantēs induebant: aut in scrobes delati tranſſodiebantur.

Induūq ab induendo: indumenta quibus quis induit: sicut eruuē ab eruendo.

Induſium gen^o vestis quasi intusū qd mox supra subuculam sumebat sicut palliū et palla vocata et foris supra induſium. A quo induſtatus dicitur qui hmoi veste est indutus Plau. Induſtata patagiata.

Induſtria est ingenū seu ars qua aliqd ſruere ſum^o idonei ſuis pro ingenū siue artis exercitatione qnq ſumatur. Artrūq cōplexus est Cic. cū inquit. Et induſtria nra tue morem geramus voluntari.

Induſtrius nō induſtrioſus dicit qd antiqui induſtrius dicebant: pro ingenioſo et pro eo qui multē induſtrig est et aliquid ſtruerē ſemp nitur. Cic. ad Herē. Vñ mirū hęc cauſa eſt hmoi quā nec induſtrius: nec miſericorē: nec officioſus deſerere pōt. Hęc autē duo noia cōpoſita cēto: deriuata tñ ab inſtruo. Vñ feſtus. Induſtrii antiqui dicebant in dōſtrium: que ſi quicquid egeret inſtrueret domi. Ab induſtrius ſit aduerbiū induſtrie. Col. Dignius veterū aurozū placita ſecretis diſperſa monumētis induſtrie collegit.

Inebioz aris. Tude in dictione Eboris.

Ineffigiatu a um: inſorme: qd nō eſt factū ad aliquam effigiem. Bel. Namq vt illa beſtia ſequum ederet in effigiatū inſormēq: lambendo id poſtea quod ita edidit cōfirmaret et ſingeret.

Ineo is: inui vel inū itum. penul. cor. ex in et eo: ſignificat incipio. Sal. Quapropter vos moneo vt ſorti atq parato animo ſitis: et pſtū cū imbitis meminertis vos diuitias decus gloriāq pſterea libertatem atq patriā in detritis veltis portare. Et inire eſt ingredi. Plau. in Cas. Tu modo proſpicio qd intus agāt: ſi tu iubeas inibit recum. i. intrabitur. Idē. Inuit te vñq ſebas: Item mereri aſsequi lucrari obtinere cōparare. Terē. Et gratiā meā ſine diſpēdio. Hęc autē ſit cū nouis et dignotis fauoz et amicitia alitulus adipiſcitur. Et dicimus. Ineo gratiaz recum. Ineo gratiam tuam: et Ineo gratiam a te. Terē in Eu. Ab eo gratiā inibo. Quādoq tractare cōſiliare: vt In eo pacē tecū: Ineo bellū: Ineo ſedus. Ineo rationē: Ineo viam: id eſt inuenio. Cuius participium abſolute poſitū maiorib^o rebus adhibet: vt Inueitē ado-

leſcentia Ineute vere: anno/menſe/ſeculo/luſtro/bel
lo. i. ingrediente. Rurſus Inire eſt cōcumbere. Pli.
Sed aſini qui equas incant optimi legēdi ſūt. Hinc
Initor: penul. cor. p. cōcubitor: et Initum pro coitu
poni p̄ſuevit. Ine capere: vt Ineo fugā. Virg. Sepe
leuit ſomnū ſuadebit inire ſuſurro. Ine facere. Plau.
in cap. Qui p̄ſtū inere quo nos victu et vita p̄bibe
ant. Ine conſiderare intelligere. Teren. in Phor.
Ine cū ratione ineaſ q̄ ſint ſuauiſa et q̄ chara ſint ea
qui p̄beat. Do. Ineaſ/intelligaſ/olimeſ. Ab Ineo
fit Initium: initio aſ. et inſitarius.

Inito aſ. frequētiū ab Ineo. Diome. Ineo iſ. inito
dicimus: vt Dacu. Loca arida initaſ.

Ineptus: ex in et aptus. Luce. libro. ii. de Ora. Ineptus
nomē habere videt q̄ non ſit aptus. Idem ſermonis
noſtri p̄ſuetudine perlate p̄p̄t. Nam qui ad rēp̄uſ
q̄d poſtuler nō viderat plura loquit: aut ſe oſtētat:
aut eorum quibſcum eſt vel dignitatis vel cōmodi
rationē non h̄t: aut deniq; in aliquo genere: aut in cō
tinnis: aut in ſuis eſt: ineptus dicitur. A quo Ineptia
Ineptitudo: Ineptulus.

Ineptio iſ. in itū ineptiaſ facio. Lactā de Opi. Ae
reor ne h̄mōi portēta et ridicula refutare non minus
ineptū eſſe videat. Sed liber ineptus: qm̄ cū inepto
agimus ne ſe ille nimis argutū putet.

Iners: ex in et ars ſignificat eū qui ſine arte eſt. Cic. lib.
ii. de ſin. Sed luſtrems animo has maximas artes
quib; qui carebāt inertes a maioribus nominabant.

Quis etiā iners capis pro ocioſo et ignaui qui nihil
artis operatur: vel quaſi neſciat operari. Virg. lib.
iii. geo. In mediū ſeu ſtabit iners: ſeu p̄ſuet humor.

Do. in Adel. Inelligamſ aliter dici non inerte ſo
crat: aliter nō inerte ſerui. Ab Iners fit diminutiū
Inerulus. Inertia inerts virtū q̄ ſic ſumi poteſt in
ſua ſignificatione: vt de inerte dictū eſt: licet pp̄ie ſit
artis ignoratio. Col. in p̄ſa. lib. ii. Non q̄ fatigatione
quēdamodō plurimi crediderūt ne ſenio: ſed noſtra
inertia nimis benigne. Cic. lib. j. ad Q. Fratrem. Duo
illa relinquamus inerte noſtre.

Inerticula: genus vitis apud Colu. boni vini et innozie
etiā nomen habet q̄ iners habet in tēandis neruis:
quia in gultu nō ſit habilis. Sola etiā remulentiā
non facit. Cū rectius Dobia dici deberet.

Inecto aſ. Vide in dictione Obelco.

Ineplozato aduerbium: ſignificat ſine explozatione et
inquiſitione. Luit. lib. vj. Ineplozato pabulatum
coboztes miſere.

Inexputabile: quod niſerari nō poteſt. Col. lib. x. Nam
inexputabilis erat numerus.

Infabre penultima producta aduerbiū ſignificat fede.
ſicut Affabre pulchre.

Inſamia: mala fama. Hiero. Quod illum teſtimoniū
martyria ab inſamia vindicaretur.

Inſamis et hoc inſame pe. pro. quod habet malā famā.
Hiero. ad Pamma. Quis per inſame opus ſeipſū
voluit inſamari? Inſamis dicitur eſt ab antiquis di
gitus medius p̄pter ignauiſ qm̄ indigere videatur
aliozū deſenſione. Perſi. Inſami digito luſtralib;
ante ſalius expiat. Inue. Hediūq; oſtenderet vn
guem. Nā olim qui medio tanq; per indicē monſtra
batur: arguebatur inſamie.

Inſamo aſ. penul. pro. inſamia afficio. Hiero. Si ozi
genē nūq; ſecutus ſum: fruſtra inſamare me cupitis.

Quintil. Deinde cum ſe iactaret eodē modo dicere
Senecam inſamaui.

Inſans ſubſtantium dicitur puer: qui nondum ſari ce
pit. Quod etiā de brutis et auiſus dicit. Pli. Quadru
pedes inſantes ſuos cognoscunt. Idē. Elperritilo
volucrū ſola lacte nutrit vbera admouens geminos
volitat amplexa inſantes. Adiectiuum vero capitur

quaſi pro paruo. Idem de boletō. Nec tunice minor
gratia in cibo inſantis boletū. i. parui et nondū adu
ti. Interdū dicitur inſans non factūſus. Cic. in Eua
p̄plum Scipionē accepimus nō inſantē fuiſſe. De
tranſlationem ſumitur pro ſtulto et quaſi loqui neſci
ente. Et quo inſantior et inſantiſſimus: id eſt ſtultior
et ſtultiſſimus.

Inſantia e. etas inſantilis: et q̄nq; ſtulticia dicit.

Inſantile adiectiuū: quod eſt inſantis. Aug. lib. j. Con
ſimbecillitas membrozū inſantiū innocens eſt: non
animus inſantium.

Inſandū a ſando ſumit: qd̄ vit ſari quis poſſit. Virg.
Inſandū regina iubes renouare doloſē. Pontē nō/
nūq; pro interfectione. Virg. lib. j. geoz. Inſandū
ſiſtunt amnes terrez debiſcunt.

Inſarcio iſ. impleo. Plin. lib. xxii. Quid non in africa
hiſpaniaq; ex terra parietes q̄s appellant formaceos
qm̄ formacum modo circūdati vtrinq; duab; tabulis
vernis inſarcunt q̄ inſtrunt.

Inſatuo aſ. fatuum ſine ſale. i. ſapientia facio. Fit enim
a fatuus: vbi in vel auget vel ſuperſua eſt. Hiero. ad
rul. Quid ſalomone ſapientius: attamen amozibus
ſeminarū inſatuat. Inſatuo mulieres dicte ſunt que
ſauozū ludibz artinguntur. Et ſimiliter Inſatuati
viri quos nūc vulgus ſpiritu plenos nominat: quidā
etiā demoniacos.

Inſenius qui ira in aliū elatus eſt et odiū gerit.

Inſero penulti. cor. intro pono: ſeu intro porto. Plau.
in Am. Meq; meum pedem buc intuli. Lactā. lib. ij.
Nō placebat Perſio q̄ aurea vaſa rēplis inſerant.

Interdū Inſerre ponitur p̄ inſerere. Idē lib. iij. Me
ſandas manus deo ſuo inſulerūt. Luit. lib. ij. Adco
p̄citato impetu ſe inſulerāt hērruſi vt ſunderēt ipſo
incurſu aricanos. Interdū pro facere: vt Inſuli bami
nū. Lact. lib. v. Patientia eſt maloz q̄ inſerūt: aut
accidūt eū equanimitate platio. Interdum ſubūcere
ſeu apponere. Idē lib. j. Quod clarū ſic exēplo qd̄
inſerem? Interdū p̄ introducere. Luit. lib. j. Xucus
erat quē mediū ex opaco ſpecu ſons perne rigabat
aqua: quo quia perſepe Thuma ſine arbitris velut ad
congreſſum deq; inſerebat camentis eum lucum ſacra
uit. Interdū pro ingerere. Luce. lib. j. offi. Turpe eſt
et valde vitioſum in re ſeuera cōmūio dignū aut deli
catū aliquē inſerre ſermonē. Interdū pro cōcludere.
Gene. Cum his argumētis qd̄ poſuerat inſulſer.

Interdū pro contra ſerre. Luit. lib. j. Romani pueri
ſa ſigna bipertito inſulerūt. Inſerre arma eſt bellum
gerere. Luce. Octa. Quibus cogitas arma inſerre?
Inſerre crimē eſt imputare ſeu obūcere. Idē in Lei.
Addendū eodē eſt vt ne in criminib; aut inſerendis
delectet amicus: aut credat oblatiſ. Scrupū inſerre
eſt immittere ſeu inſigere.

Inſerie ſacrificia q̄ inſeris ſoluunt. Virg. Quentes ra
pir inſeris quos inmolet vmbis.

Inſernus pro inferozū loco: in ſingulari gene. maſcu.
in plurali neutri. Hiero. in para. Deſglutiamus eum
ſicut inſernus viuēt. Et in Job. Ducunt in bonis
dies ſuos et in puncto ad inſerna descendunt. Et et
Inſernus a. um. quod eſt inſra: ſicut ſuperius a. um.
qd̄ eſt ſupra. A quo inſerne aduerbium. et Inſernas
atis. ſicut Supernas atie. Pli. Et ideo Romę inſer
nas abies ſuperiati p̄ſerē.

Inſernalis et hoc inſernale ab inſernus ſit cū eſt ſubſtā
tiū. Unde inſernales furie.

Inſerus a. um. penultima cor. ab inſra dictū eſt. Unde
inſeri quib; inſerius nihil ē. Inſerū mare tyrrhenū
ſicut ſuperū Adriaticum: q̄ ex vbe Roma verſus
Adriaticū cūtes fere ſemp̄ aſcendūt. Contra ad vbe
ad mare Thufcū veniētes descendūt.

Inſeſtus qui alicui malū inſere et pluſq; inimicus. Inq;
p̄ s

aduersus eū fertur. Et infestus dicitur cui aliud de malū impendit. Cic. Polebam iudices & acerbe ferebam si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior q̄ is meam salutem atq; vitā sua beniuolentia p̄sidio custodias resisteret. Nigidius. Infestum a festinando dicitur putat. Qui enim instat alicui: eumq; p̄perans uiget & opprimere eū studet atq; festinat vel contra de alicui periculo & exitio festinatur: is uterq; infestus dicitur ad instantia fraudis quā vel facturū alicui: vel passurus est.

Infesta signa dicuntur q̄ aduersum tendūt hoc est uerilla in hostē cunctia ut molestiā inferant.

Infestū mare habere: significat latrocinando mare infestare. Cic. lib. iij. de rep. Nam cū quereat ex eo quo scelere impulsus mare haberet infestū vno myoparone eodē inquit quo tu orbē terre.

Infesto as. crebris cursibus molestiā infero. Unde Infestatio molestatio.

Infestiuus: qui nescit vel non est idoneus ad dicendas ueritates. Bel. Ad subagrestu ingenio & infestiuo.

Infibulo as. pe. cor. Uide in dictione fibula.

Inficio is. penult. core. ex in & facio: significat intingo. Macro. Quasi ipsa ea deniq; lana cū inficit sanguine conchyliū vel muricis uertit in purpurā. Per trālla etone sumitur p̄ uicio seu maculo. Liii. Hoc lulu et peregrinū infecti morib. Et inficere uenenare. Ciri. lib. ij. geor. Quo nō p̄sentius vllū pocula si q̄ se ue infecere nouerit. Plini. lib. ij. Munio fumo inficitur apes. Hoc vbi Diome. a fūco componi exiti mar dicit em̄ facio cōficio: fūco inficio. S; aspera nimis uidetur compositio: licet a significatione non abhorreat. Sed cur nō a facio q̄nquidē Inficio q̄ntus facio significare potest?

Infectus ab inficio: idē est qd̄ intinctus maculatus uenatus. Sue. de Cali. Inuenta & arca ingens uariorū uenozū plena quib; morā Claudio demerlis infecta maria tradunt non sine pisciū exitio. Gene. Diu in istis uicis iacimus: elui difficile est. Nō em̄ inquinati sumus: sed infecti. Cic. lib. j. tul. Sed nos uindis delitū: ocio: lāgoze: defidia: aim infecimus. i. polluiimus: corrupimus. Cum autē significat non factus: cōponitur ex in & factus: ut Infecta pace: infecto negotio. Plau. in cap. Quod male feci crucio: modo: si infectū fieri possit.

Infectus us. accipit pro tinctura. Pl. lib. viij. De lanarum infectu suo loco dicemus.

Infector: qui alienū colorem in lanā cōijciūt. Plaut. Incedunt infectores crocotarij offectores. Offector/res sunt qui pro colozū nouū inficiūt.

Inficio aris. deponēs: significat nego. Unde Inficiationes q̄ sunt debite rei negationes cū p̄ creditore a debitore deposcūt. Quō. lib. ij. meta. Stabat opus p̄tium rex inficiat. Et p̄prie Inficiari est vbo quicq; negare factum: quasi infectū. Unde ad facta non ad dicta p̄tinet. Nam si quis aliqd̄ se dixisse fateat non sic puenire uidet: ut id aduersario inficio: ut inficias eo ita ut inquis esse: sed nego.

Inficias tñ acti casus & pluralis nūeri: et solū cū eo is. iungit: et sine p̄positione. ut Dic inficias iturus est: seu ibit. Cōponit em̄ ex in & non & facio.

Inficiator: qui negat se vel debere quod actor petit vel cōmississe qd̄ accusator obiicit. Cic. li. j. de ora. Mōne intelligebat ut si inficiator. p̄basset iudicante petitā esse pecuniā q̄ esset deberi cepta. Tñ status cōiecturalis de Inficialis in quo semp̄ reus inficiat.

Infidus a. um. penultima producta. Uide supra in dictione fidelis.

Infimus a. um. penult. corepta ab infra seu ab inferus superlatiuū est.

Infimates penultima producta: dicitur sicut summa,

tes que sunt opposita. Plaut. in Sti. Sāmates uiri atq; infimatores.

Infinitiuus modus sine alteri^o uerbi adminiculo possi solet ubi subintelligitur. Vere ne ita est: ut De ne incepto desistere uictam? Plus em̄ potest infinitum tēpus ad significandū q̄ finitum. Teren. in Eu. In uidere omnes mihi: pro inuidebāt. Ideo autē dicitur infinitus: quia alij modi desinit p̄sonas primā secundā et tertiā. Uic autē sine personis est: et habet infinitum tempus p̄sens p̄teritū & futurū: ut amare p̄sens: amasse p̄teritū: amaturū ire futurum. Ecce uides de signare tñ tempora non p̄sonas. Amare em̄ nescit p̄sona nisi uelis iungere. Te amare debet ille. Tunc quasi sit finitū. Si autē non subūgas ille uel ille uel ipse sit infinitus modus. Nam em̄ numero singulari uel plurali infinitus est. Cum em̄ dico amare nec finitum est utrū de vno an de pluribus dicit.

Infirmus: nō firmus. Unde infirmitas inualiditas non egoratio sicut pleriq; male usurpant: cū quis nō dū firmus uel grate uel egoratione est. Cic. Et em̄ infirmitas puerorū et ferocitas iuuentū.

Infugo is. penult. p̄ducta. infero in curio. Aug. lib. ij. de ciui. dei. Ita ne tandem Scipio laudas hanc poetis romanis negatā esse licentiā ut cuiq; opprobrium infigerent romanorum cum uideas eos nulli deorum pepercisse nostrorū?

Inforo infozas penult. cor. a forum cōpositū: significat dico seu in forum diuulgo seu in forū uoco. Plau. in Cur. Licet ne infozare si in comitariē nō licet? Non infozabis me quidē: nec mihi placēs tuū p̄fecto nec forū nec comitium. Aliquando cōponit ex in & foro: as. qd̄ est intus foro. Plini. lib. vij. Timebant p̄uici truncū sinderem: infozare autē medio ipsiq; medul le calamū impunebāt vñ infereentes.

Infra ab in nāsi uideri uel^o significatio nota est. Et sine casualibus quidē aduerbium est adiuncta uero p̄posito: ut ego te esse infra omnes infimos puto. Facitq; ex se Inferus a. um. inferior: infimus inferus. Nam aduerbia binōi localia p̄positionū loco ponunt: et aduerbo: ut infra uicera pro in uiscera. Abiq; lesioe pro extra lesioe: et in aduulterū dicit pro contra ad uulterū. Docet Laur. Calla Infra ad dignitatē et locum referri: ut Infra dignitatē mea est: et infra te crū. Infra ad nūerū & spaciū: ut Infra uiginti dies: & infra muros nō autē infra. Sed hanc differentiā minus seruatiū uideo: q̄ infra etia; ad nūerū p̄tinet. Pl. lib. ij. Quia incubari infra decē dies dicit uisū simū uetera aut recētia inficūda. Aug. de Petri cathedra. Tamē cū infra quadragēsimē dies hec solēntas uenerit facere eā nobis debet sanctorū diertū reuerētia gratiorē. Dabet autē infra relatiuū supras sicut infra extra sup̄/ subter.

Infringo is. ualde frango. Unde infractus. Interdum infringere ē illudere & infigere. Terē. in Adel. Plus quingentos colapbos infregit mihi.

Infractus ualde fractus. Ciri. Turus ut infractus aduerso mare latinos. Et infractus non fractus: ut uir infracti animi. i. q̄ nullis rebus aduersis frangit.

Infractio nō modo. p̄non fractio: sed etiā p̄ torso: ponit. Cic. In quē cadit egritudo: cadere in eū timo/ rem infractioe q̄ animi.

Infrio as. Uide in dictione frio.

Infumo as. pen. pro. ad sumū sicco: sicut infolo ad solē sicco. Plau. Atq; bilas infumatas & sumen.

Infumibulū spiraculū per qd̄ fumus exit.

Infule penultima cor. fasce sunt in modum diademati ut inquit Ser. sup̄ lib. r. enei. a quib; dependēt uirgē ab utraq; parte. Fest. Infulas sacerdotum filamentum uocabāt. Alii scribūt Infulas filamenta alba esse quibus templa ornabant & mox infule ut tubegtes

pius h mariti domum ingredierent infulis postes ornarent. Juxta primū senium. Amb. libro offi. sum. pisse videtur cum inquit Ego raptus de tribunalib' atq; administrationis infulis sacerdotū docere vos cepi qd ipse non didici. Dinc Infultatus a. um. quod est infula ornatum.

Infundo is. Vide in dictione Fundo.

Infundibulum; instrumentum quo in vasa liquores infundimus. Caro. In cella olearia hec opus sunt dosilia olearia et opercula seltarium olearium vnum: la bellum vnum: infundibula duo. Rustici nostrates luram vocitant. Antiquiores autem os vtris luram dicebant unde lurcones capacis gula homines: vt Lemargi nomen acceperūt.

Infundibulū pala qua panes in furno disponit.

Ingenium a gignendo propria natura dicitur cuius ingenita. Salu. lib. iij. bist. Castrisq; collatis pugna tū ingenio loco phibeat. Ter. Nā qui cū ingenis cōficatur eiusmodi. i. cū botibus eiusdem nature. Est etiā ingenū vis quedam naturalis nobis insita suis viribus sualens ad inveniendū qd ratione iudicari possit. Lic. li. v. de si. Una ingenū appellat doctitas et memoria: easq; virtutes qui habent ingeniosū vocant. Unde p̄lara ingenia et obtusa ingenia dicim' id ē a cura et rudia. Dinc ingeniosus q naturalē vim ad aliquid agendū accommodatā habet.

Ingenuus qui in libertate natus est: et ab ingenuorum antiquitate vt Boetius copāquit gentilitas ducitur Et est relatiuum libertati. Est enī liberinus qui iusta seruitute manu missus. Nā interrogare hoc modo solem': Ingenuus ne an liberinus est. i. liber natus an seruitute liberatus siue ex libertinorū genere or'. Dinc Ingenuitas: q cōtraria est libertinitati. Dinc de Agatha martyre scribit. Sūma ingenuitas ista est: in qua seruitus Christi comprobatur. Ingenue aduerbiū libere et simpliciter. Sic ingenue loqui dicitur eū qui ita loquit vt liberū hominē decet nihil timidū: nihil habens seruilē.

Ingemo is. pe. cor. valde gemo. Cing. Daphsi tuum pgnos etiā ingenū se leones Interitū.

Ingero is. pe. cor. immisceo: immitto intro: gero. Leo pap. Nouit cui adhibeat estus cupiditatis: cui illecebras gula ingerat: cui apponat iucitām luxurie. August. Quid facio ego modo cū loquor: strepitū verborū ingero auribus vestris.

Inglozius a. um. quod est sine gloria. Cui contrariū est inclēty et gloriofum. Diero. ad Bar. Sed aia habitanse in corpore fiat inclēty qd ante ingloziū fuit.

Ingluues ventris rapacitas. Et pro gula sumit. Col. lib. ii. pro cibo posuit: Nam nisi vacua est ingluues crudelitatem significat.

Ingrandesco is. dui. grandis flo. Colu. libro. r. At circa Calendas Martias locis apicis licet porrū si iam ingranduit transferre.

Ingrauesco is. valde grauis. i. molestus flo et quasi op primo. Dier. in li. gene. Nō ē herba gregib' seruoꝝ tuoz ingrauescete fame in tra Libana. Aug. li. v. cō. Et ingrauescentib' febrib' iam idam z peribam.

Ingrediveris. sius. Vide in dictione Gradior.

Ingruo is. nō. ppie sed p translationē significat inuado immineo z imperū facio a gruum ppterate duplici. Prima q more agminis cōsolat. Altera q clamore simili venitur: vt Dilites in prelio inuendo. Plau. in Am. Nostra contra ingruat vicinus vi feroces. Lact. lib. ij. Si leua tempestas: si grandio ingruat ad deū confugatur. Colu. lib. ij. Etiam ingruente hyceme frumenta iacimus. Dicit enī de bello/ de pluuia/ de tempestate/ de ruina: z huiusmodi.

Inurgito as. penul. cor. cum vehementia glutio: gula redimpleo. Plau. in Eur. Vide vt insurgat ipura

in se merū auariter plenis faucibus. Lice. in Anto. Idē cum se cibis ingurgitasset. Lact. lib. iij. aliter. Sicut sus: que se ingurgitat egno.

Inguina pe. cor. sūt genitalia tam feminariū q̄ virozū. Bar. Accessi quotiens ad opus mirisq; mouemur Inguinibus. Sue. in Nero. Virozū ac feminariū ad stipem deligatoꝝ inguina inuaderet. fore

Inbalo as. pe. pro. Vide in dictione Ballo.

Inbereo es. inherens vel fixus flo. Col. lib. iij. Lacumf na deinde oliug sicut matri inherens vtraq; parte ad radice: et ita fissure sicut aprato: cunēq; eximito. Inbresco inherens flo. Idē lib. ij. Peretrigua conspergit aqua gleba manuq; subigit ac sic glutinosa ē Quis lenissimo tactu inherescit z picis in morem ad digitos lentescit habendo. Lic. lib. iij. de natu. deoz. Prouisum ē vt si qua minima bestiola contaret irrūpere in sordib' aurū tanq; in visco inherescet.

Inhibeo es. penulti. correpta: et in z habeo. Vide in dictione Prohibeo.

Inbio as. ppie significat valde os aperio. Per translationē do ponit pro vehemēter cupio. Plau. in Jul. Credo illū iam audisse mihi esse thesaurum domi indiat. Bel. lib. j. Dū eius morte inbio egomet viuo mortuus inter viuos. Aug. lib. iij. de ci. dei. Darius iūrit vt sit inbiare quasi desiderū aut cor apponere. Nō inquit aliquid agerent dū beluones atq; nebulo nes sacrificioꝝ adhibebant.

Inbnozes qui ignobiles sūt z sine honore. Amb. lib. j. offi. Cōtra aut iustos inopes degere inbnozes sine liberis. Et Nl. lib. v. Inbnozes ciuitates dixit.

Inboreo valde horrid' summa q̄ inboreo valde horrid' flo. Nl. lib. r. Inboreo edito ouo: excutitaz sese z circumacte purificant. Aliquādo inboreo est intus boreo. Cing. lib. j. geoz. Spicea iam campis cū melle inboreo: z cū frumenta in viridi stipula lactētia turgēt. i. horrida facta est z intus sordata. Diero. in Dial. Attici. Vel frigore inboreo mus: vel febri exardescimus.

Inibi pe. corre. et in z ibi quasi intus ibi: vel in hoc sūe in eodē loco. Apul. Multa inibi dicta sunt q̄ comozare nō est opus. Plau. Nos domū properam vos inibi adeste. Aliqñ significat moy. Eccl. Liber ne es? non sum. Verū inibi est.

Ininde significat ex eo loco. Liui. Ita exercitus ininde domos abducti.

Inicio is. penul. cor. proprie intro iacio immitto inneo. Plau. Ance hēc in domum iniicias. Teren. in an. Que sese in igne iniocere voluit prohibui. Aliqñ in aliquid iacio: vt apud eundē. Inicia in eum manū Nā manus iniectio dicit vdicatio rei nobis debite nulla iudicū auctoritate expectata. Quintili. Patri in filiū: patrono in liberū manus iniectio. Paul. Si Titius seruū vendidit ea lege vt si Romē moratus esset manus iniocere liceret. Emproz aliū eadē lege vendidit z seruus fugit a secundo emprome z Romē moratur. Quero an sit manus iniectio et cui. Cing. Iniecere manū parce: hoc est traxerunt debitū sibi. Aliquādo Iniecere est cū impetu iacere: seu impetū facere. Quis. Qua cētū quisq; parabat Iniecere anguipedum captiuo brachia celo. Aliquādo simplicitate iacere. Plau. in Epi. Traquilam in te iniocere adornat. Idem in Cap. Iniecite huic manicas malleigē. i. iniecite. Et in Laf. Nā pol ego huic alique in peccus iniiciā metū. i. immitra. Liui. lib. j. Iniecite Tur no catene. i. imposita. Nū' cōpositū est Supiniciū Cing. lib. iij. geoz. Et raras supinice frondes.

Inicitium ceptrum: a b Inicio is. Et inicia Cereris sacra dicitur. Car. lib. ij. de re rus. A sullo peccore immo/ landi inicitū primū sumpsum videtur. Cuius vestigia q̄ inicitis Cereris: poꝝ in molanē: et q̄ inicitis pacis

sedus cu feritur porcus occidit. Alio noie initiatio/ nes nuncupantur: que vt ait Tertul. semper arcen/ profanos r arbitris carent.

Initio as. sacris imbuo. Unde initiat^o sacris imbutus. Hiero. in Eyo. Postq̄ initiaueris manus eoz id est consecraueris: et sacris addicaueris. Et initiari dicit^r pueri cu a lacte et a cunis transeunt: vt cibo firmiori alantur. Na apud Tar. legit^r initiari pueros edulie et potice r cube deab^o edendi r potandi r cubandi. Repertur etia initioz depones: vt in ps. Et initiati sut Beelphegor. Est r initiare inapere.

Initiarius a. um. quod ad initiu pertinet. Quint. lib. j. Meq̄ em est sanctus sacris isde q̄ studis initiaris.

Iniquus ab in et equus: e. in i. pducta conuersa et idem est qd non plan^o. Tñ loci iniquitate dicimus. Per traslatione vero de hominibus impiis seu improbis dicit^r et iniquitas p inuictia sumit. Aliqñ caput pro magno. Cirus. Iniquo pondere rasti. Aliquado p angusto. Idem. Terum hec ipse quide spatius exlusus iniquis Perere.

Inimicus qui no e amicus r priuatus est: hostis publicus. Sue. in Sue. Scribit etia ad ipsum hoc famili ariter necdū plane inimicus aut hostis.

Inimicoz aris. deponens: inimicitias exerceo: datiuo iungitur.

Inimico as. cu actō: significat inimicu facto. Boza. Et miserat inimicat vides.

Inimicitia singulari nūero dixit Cice. lib. iiii. hui. Inimicitia ira viciscendi tepus obseruans. Et. lib. de ana. plurali semp nūero dicendas putat inimicitias.

Iniungo is. impono demādo: vt iniugo tibi hoc onus. Proprie tamē iniugere est intus vel supra iugere. Col. lib. vii. Iugis q̄ quarto die accipiūt cui ramus illigatus temonis vice traicitur. Interdū r pondus aliqd iniugit vt maiore nisu laboris explo: et patien tia. Idem lib. v. Itaq̄ pingui terra singulis brachijs licebit bina iniugere flagella.

Iniuges hostie vocabant^r que nunq̄ dormite: aut iugo subdite fuerant.

Iniuria ex eo dicta est q̄ non iure fiat. Omne em quod non iure fit iniuria dicit^r siue verbis siue re. Re cum manus inferunt. Verbis cu fit coūctū. Specialiter vero iniuria dicit^r contumelia quis (vt quidā volunt) ab inuicem differant q̄ iniuria fit in verbis: ideo le uior: contumelia in factis. Pacu. Datioz facile iniuria si est vacua a contumelia. Quādoq̄ iniuriam dicim^o damni culpa datum. Quādoq̄ iniquitate: vt cum quis inique sententiam dixit q̄ iure r iusticia careat: quasi non iuriam. Nonnunq̄ aduerbialiter sumitur p immerito. Iniuriosus q̄ iniuriā facit. Iniuriosus a. um. iniuria plenum.

Iniuriosus a. um. quod est iniquū. Plau. in Bul. Si mibi dar opera me illi irascit iniuriū est. Aliquādo iniuriū aduerbiū ponit. Teren. in hecy. Iniuriū autē est vl cisci aduersarios. Abi Do. Iniuriū iniquū: Indignā tis modo significatio est: et vim aduerbiū habet.

In manu vel in manibus est: dicitur pro eo quod est in potestate vel in promptu et in facti: vt Victoria in manibus est. i. quasi iam tenetur. Et in manibus pro inter manus. Lic. in Caro. Septimus mibi liber originum est in manibus. i. operi nondum summa e in posita manus. In manu aquas poscimus. Veteres autē aquas manibus pedibusq̄ dixerunt. In manū datur ei qui separatim accipit sine arbitris: aut inter pte: vt puenicatoz aut iudex corruptus. Teren. in Pbo. Soli sumus in quā hic: ebo dic quid velis tibi dari in manum.

In mentē venire nō em est reminisci: sed etia recogitare r considerare. Cice. In mentē tibi non venit causam publicā sustinere: id est nō cogitas.

Innotor pe. pro. Vide in dictione Mitos.

Inno nomen Cadmi et Ermonis filie yroisq̄ Arba/ mantis Thebarū regis: et liberi patriis nutricis: E/ de Cicerō teste ē que Leucothea. i. alba dea a nobis vero Datuta que r auroza dicitur. Unde Quid in Fas. Leucotheoe in graia matuta vocabere nostris. Fabulam Inonis. Quid. lib. iiii. me. refert quēdam modum Ino cum melicera filio ppter timorem de scopulo se scipitem misit in mare: amboz facti sunt dii marini. Illa Leucothea Delicertes Palemon qui et portunus vocati sūt. De quib^o Lyprian^o Ahe licertes et Leucothea precipitatur in maria et iure postmodū maris numina.

Inno as. per duplex in. et in r nō. quasi intus nota quo Innato as. frequentatiuū.

Innocuus actiue accipit pro eo qui nō nocet. Pl. lib. viii. Eosdē pestiferos ferunt in greca: innocuos esse in Sicilia. Passiue vero p eo cui non nocet. Cirus. Et sedere carine omnes innocue. i. sine detrimento.

Inocco as. significat coo perio: quod fit cu semē in agro seminatū est r glebas farculis aut cratic^o dissolum^o vt semen humo contegat. Col. lib. ii. Nam semē qd sicco solo inugetū r iam ino catū est perinde ac si re positū in horeo nō corrupit. Componit autē ex in etocco as. qd est cōmūno. Sed deocco alibi.

Inoculo as. pe. cor. significat oculū vnius arbor^o alteri adhibeo: seu oculū in arbore operio. Col. li. rii. His quide diebus arbores sicca in oculant. Quod gen^o insticionis emplatratio vocat^r. Pl. lib. xvii. In ficis autē r malis hec fuit inoculatio antiqua.

Inolesco is. leui. lut. etū. et itū. significat cresco: gradis fio. Augu. Hiero apud quosdā infideles vnde tam perniciosus error inoleuerit: vt sup tumulos defun/ ctōzū cibos r vina conferant.

Innotesco is. notus fio. Tac. li. j. Deniq̄ a doctis bur^o seculi qb^o forte scripta et^o innotuerūt derideri solēt.

In numerū significat in ordinē. In numerū ludere ē sal/ tare. Cirus. Tū vero in nūcū faunosq̄ feralq̄ vide/ res ludere. Tū rigidus motare r cacumina quercus.

Innuo is. signo aliquo capitis voluntate ostendo: siue affirmem siue negem.

In ordinem redactus: et In ordinē coact^o. i. inter viles r abiectos nūcratus. Lul. lib. rii. Tribuni plebis in ordinē redacti. i. contempti habiti. Sue. in Clau. In ordinē se coactū cōscriberet. Vnde etia Exra ordinē pro egregie dicit^r.

Inops pauper. vnde Inopia paupertas. Aliquādo de sine ope: sine auxilio. vnde in ope animi: in ope pru/ dentie dicimus. i. sine ope animi: sine ope prudentie. Aug. lib. iiii. con. Ardoz inops prudētie. Iungit em cū genitiuis omnū rerū. Aliquādo inops dicit^r inse/ pulsus. Cirus. lib. vj. Hec omnis quā cernis inops inhumatq̄ turba. Ex iure em pontificio terra inuice/ batur r circa cadauera r circa absentū copora qui/ busdā solēnibus sacris addit^r. Inops igit sine terra que ops dicit^r: qui nullus possessor est: paup cui sine res non sufficiunt.

Inopiosus a. um. sine ope. Plau. Sepe ego res mltas tibi mandauī dubias egenas inopiosas consiliū.

Inphronitus pe. p. Vide sup in dictione Frumicoz.

In primis pe. pro. due partes sunt: r est aduerbiū signi/ ficatq̄ ante omnes vel ante omnia vel vnū ex primis. Sal. Que quide res in pmis mibi videt^r fuisse causa facinoris maturadi. Imprimis cū m. ante p. ab im/ primo dō est: habetq̄ pe. coz.

Inposterū pe. coz. Vide in dictione Postremo.

Inques enis. pro inquietus a. um. generis omnis vel figurate iungit neutro generi. Sal. lib. j. hist. Dumā nū genus inques atq̄ indomitū. Hinc inquieto as. pe. pro. Hiero. lib. j. Re. Quis es tu qui clamas et

aperuit insignes significare note sue notabiles. Virg. lib. iij. geo. Nec mihi displicet maculis insignis albo. Luit. lib. j. Flaminiem Joui altitudi sacerdotem creavit insignis eum veste et curuli regia sella adomavit. Virg. libro. iij. Ostros insignis et auro strati sompes. Hoc loco insignis intrat quasi insignitus. Ad facinus transtulit Terentius in Eua. Tandem aliqua causam querebat fener quod obre aliquid insignis faceret. Do. Insigne aliquid magnum et nobile facinus. Ad virtutem. Virg. Insigne pietate viri id est illustre magni sive nobile perclarum ac istantem. Aliquando ad vitium. Et latrones insignes vocamus qui maiore manu maioreque audacia grassantur ut in Eua. Habebat autem vincem quendam insignem: cum de seducto et homicida dicitur. Et insignia scelera a Tacito dicitur. Omne enim quod excellit sive illud sit vitium seu virtus insignis dicitur. An etiam quaedam simpliciter per magno sumitur. Lucil. Locum non curat cauda insignem esse modo pinguis fiet. Ab insignis fit insignitas pro claritate. Insigniter clare summe. Apul. Homo insigniter malus.

Insignia dicitur ea que in vestibus vestibus et huiusmodi insignita sunt: aut ipse vestes vestes et alia que sunt aut feruntur ita ab aliis discreta ut nosci possint cuius sint et ad quos pertineant: ut vestes militares et insignia militaria regalia consularia et quibus acies ab acie: eques ab equite rex et consul a viro priuato cognosci debet. Virg. libro. ij. Danaumque insignia nobis apremus clypeos. Luit. libro. ij. Ipse enim ille nostris decoratus insignibus magnifice incedit. Sal. Cum factibus atque aliis imperii insignibus ad Danilium in castra redit. Hos enim fuit antiquorum ut bene meritis insignia tribuerent magistratuum. Unde scribit Tacitus decreta fuisse narsis que litoria insignia a Claudio Cesare. Ab eodem insignia perire Crispino decreta fuerunt. Et non solum sunt signa et ornamenta ob virtute adepti. Unde insignia laudis et insignia glorie dicuntur: ut Licet. Appio. Insignia enim virtutis multi etiam sine virtute assecuti sunt. Aug. lib. viij. con. Qui etiam ob insignem predari magistrum statnam in foro romano meruerat. Terum etiam quicquid aliud ostendit insignis dicitur. Amb. Despolata ne temerare virginitatis adureret infamia: cui grauis alius corruptele videret insignem perferre.

Insignio is. iiii. itum. signis vero seu distinguo ut apud Claudianum libro. j. Hic elementorum seriem: sed et paternas insignibat. Licet. lib. iij. Ad heren. Si quam rem desolamabimus turpe: aut cruentam: aut ceno oblitam: aut rubicam: delibutam iudicemus quo magis insignita sit forma.

Insignite pen. pro. aduerbium significat cum note indicio. Licet. Nec improbi notari aut vituperari insignite possent. Insigniter etiam aduerbium significat summe clare: aperte. Apul. Homo insigniter malus.

Insimulo as. pe. cor. accuso: crimine ingero. Licet. Treba. Hic tu me etiam insimulas nec satisfactionem accipis. Fungit etiam quod Terentius in Phormione. Si heri insimulabis auaricie male audies. An insimulatio que ut inquit Do. est falsi vel veri criminis inculatio. Et est insimulare fingere. Licet. lib. iij. offi. Solus neglexit fide: furere insimulauit: ne coiret insitit.

Insinuo as. Vide in dictione Sinuo. Insisto is. quasi firmo. Virgili. libro. xi. Atque pedum primis infans vestigia plantis insisterat iaculo palmas armavit acuto. Et insistere est opera dare. Hieron. in prolo. Tob. Sed melius esse iudicis phariseorum displicere iudicio: et episcoporum insistentibus deseruire insitiri ut potui. Inse sollicitate vigere. Pli. Frequenter ut id ageret insitebat. Licet. ad Heren. aliter. Nunc identidem nosmetipsi nobis insitemus: res enim cois

agit: id est vim faciemus. Insilio is. penulti. cor. insilui insilui ut in silu insultum. Unde insulto significat intro aut sursum salto. Stat. lib. ij. the. Insillire vadia masnoque fragore solut. Agger. Luce. libro. tertio. Insilluit solo nociturus pondere puppi.

Insolens penulti. cor. et in et solens sive ab insolito licet nusquam legatur: et significat insolentem et insolentem: unde insolentia. Licet. pro Deiotra. Doueoz et insolentia loci. Sal. Insolens vera audiedi. Hel. lib. j. Atque id quod a L. Cesare excellens ingenij ac prudentie viro in primo de anali. scriptum est. Dabe semper in memoria atque in pectore ut tanquam scopula fugias inauditum atque insolens verbum. Per translationem ponit pro superbo et arrogante quem preter legem agit humana atque naturalis. Et quem audacem vel presumptuosum dicere solemus. Quod est cum quis audeat facere vel dicere quod ipse non solet: vel quod ab aliis modestis virtus fieri aut dici non solet. Licet. pro Barcel. Et victoria que sui natura insolens est. Unde insolentia arrogancia: insolenter: arroganter.

Insolum veteres pro insolitum dixerunt. Afr. Orbita tem senectuti tunc malum metum: quod insolum non venit ceco ac dementi.

Insolitus non suetus. Aliquam per solitum. Hel. Antepestive ac insolite differbat.

Insolo as. penulti. pro ducta: ad solem siccio. Unde insolat in sole seu ad solem siccitatis: vel penitus taceat aut calefactus. Col. lib. v. Sup hoc materie que frutum habent: melius conualecunt et vug como diuis insolat percoquatur. Insolare quos puellae crines dicunt dum facie recte passos ad solem tenent candi candi gratia. Et ipse crines insolari dicuntur. Plini. Cera vinaceo crate sub dio siccant sole lunaque. Hoc enim candorem facit: si sic siccatur. Et ne liquefaciant proregunt tenui lineo. Landisima vero fit post insolationem humi recocta.

Insomnia e. vigilia: In somnium: phantasma. Vide in dictione Somnium.

In spem venio: sperare incipio. Licet. lib. ij. de ora. Me nullam in spem venor: posse me aliud ex istis discere. Inspicio cis. penul. cor. intus spicio: seu valde intueor. Terentius in Adel. Denique inspicere tanquam in speculo vitas hominum iubeor: atque ab aliis exemplum sumere sibi.

Inspecto as. continue seu ardentem intueor. Hel. libro. j. Ibidem in stadio inspectante populo in oculis atque in manibus istorum animam effluit. An et inspectare per custodire ponit. Suetonius in Lesa. Sicut qui putat consilium eum nouissimum illo senatusconsulto ac iureiurando etiam custodias hispanorum cum gladiis inspectatum se remouisse.

Inspectus aduerbium significat minus inconsiderate. Inspicio as. pe. pro. in modum spicie vel spici acuo. Virg. lib. j. geo. Ferroque faces inspicat acuto. Ser. Acuto ferro incidit ad speciem et imaginem aristarum.

Inspiro as. pe. pro. significat diuino quodam spiritu in mente intus. An dicimus sacros dei boies inspiratos fuisse locutos. Et inspirare intus spirare: hoc est spiritum seu ventum infundere. Col. li. j. Sicut granaria calis adent: et modice fenestellis aquilonibus inspirant.

Instar indeclinabile licet pbus instans genituum dixerit. Quod et sine prepositione et cum prepositio inuenitur. Et modo significat ad equiparationem. Colu. lib. iij. Quam nouella gemmas agere simio: simul que atque pampinus instar quatuor digitorum erit: tum demum pampinato. Dodo ad mensuram: ut apud edem. lib. j. In campo rarius: in colle spissius acruui stercois instar quibus modiorum disponent. Dodo ad similitudinem: ut illud Licet. accipi potest. Amant autem que sunt non vici: sed vrbis instar. Et in Plouto.

Quis ille dies mibi quide immortalitas? instar fuit
ca tenati egressum vidi populi romanum vniuersi.
Suetri in Epta. L. ius etia. f. equi instar pro ege de
neris genitricis postea dedicant. i. effigie cōsimilē.
Solinus cō ppositione. Desopotamā opinat an
nue inundationis excessibus ad instar amnis egyptij
terris superfluis inuecta soli fecunditate. Similiter
Hiero. in Job. Et gaudia hypocrite ad instar pūcti.
Idē in Job. Steterunt aque descendentes in vno
loco 7 ad instar montis intumescentes apparebant
pcul ad vbe. Aug. Et ideo hodie vt vitale lauacra
resurgens dei populus ad instar resurrectionis eccle/
siam nostrā splendore nūuo illuminat.

Insauro as. non ab instar descendit. vt quidā putaueret
sed compositum est ab in 7 sauro. Unde 7 Restau/
ro. Mā integro quōd instauro simile est in significandō
cōpositum quidē est: qz ategro habet. Et vnde com/
positū ē Negro: inde 7 integro. Tū cōtamino: inde
et attamino: et multa huiusmodi. Sic vnde insauro
vā 7 restauro quorum simplicia cum non sint in vsu
cōposita habet: qz ppositiones cum quibus iungun/
tur aperte declarant. Ppetera cū integrare idem sit
quod instaurare: nimirū instaurare integrare est. In
quo quātū ad instar distat aia duerter licet. Ter. in
An. Amātū ire amor? integratio ē. Vbi Do. Inte/
gratio instauratio. Integrare do vt inqz festus est
in statum redigere non ad similitudinem prioris sta/
tus distat: sed simpliciter in statū redigere vrcunqz sit
status. Similiter instaurare statū in statū redigere
nō ad similitudine prioris status facere. Cū Atg.
per translationem dicit. Instaurati animi regis suc/
currere rectis. i. quasi recreati: siue validi facti. Sup
quod Ser. ait. Māc ostēdit eos superius defecisse:
7 non dicit ad similitudinem suam conuulisse.
Et raro euenit vt eueria edificia ad similitudine pri/
stinam instaurētur. A. i. li. iiii. Mā pbalisti perPELLI
ad instaurandū bellum romanozum: neqz socioz pre/
cibus potuere Instaurandū nō ad similitudine pri/
stini gerendū sed integrandū 7 denuo inferēdū. Sic
Lice. de puincis cōsularibus in Dionē et Balbini
um. Bellum affectum videmus et vere vt ita dicam
cōfectū periculū sit ne instauratas maxime belli reli/
quias ac renouatas audiamus. Arg. lib. iiii. Ergo in
stauramus Polydoro funus. i. integram 7 supplem^o
7 facimus funus: qd fieri p loco 7 tēpore pdecebat.
Idem lib. vii. Certatim instaurant epulas. i. denuo
imponūt. Cū ergo instauro nihil in significato cōue/
niat cum instar: nullo pacto ab instar formari dicēdū
est: preferim cum nec ad analogiam pertineat: qz in/
sauro nō itauro facere deberet. Restauro autē quis
pene aboluerit 7 p eo itauro sepe positū sit. Lac. li.
vii. Cū ē p reduco seu reformo renouo reficio ve.
Terū ille cū delectat iniusticiā iudiciūqz maximū
fecerit: ac iustos qui a pncipio fuerūt ad vitā restau/
rauerit: mille annis inter boies versabit. Mō est ad
antiquā similitudine reformauerit intelligendū: cum
longe elegantiori forma sint iustozū corpora reficien/
da qz ea que prius habuerant.

Insauro: super inferno: operio: extendo. Unde instrata
equoz onamēta dicunt. Et instratus lectus dē veste
stragula exultus. Alpi. Instratū significat omnem
vestem stragulā internendi causa paratā.

Instigo as. penulti. pro. ex in 7 stigo componi videt: vt
sit stigo stimulo: et instigo instimulo: et tū in bonū 7
in malū sumit. Hiero. de diuo Luca. Obūt plenus
spūcō qz instigāte in achaig partibz grecis fidelibus
dñi incarnationē fidei narratione ostendit. Hoc mō
cōponunt Castigo quasi ad id qd castum est stimulo.
Instigo fuste stimulo vel serio.

Instigo is. pi. cum. inus cōmonico. Lactā. li. vi. Ego

vero eos qui vera impudētes loquunt sic habēdos
puto tanq̄ diuinent spiritu aliq̄ instincti. Vale. mar.
lib. j. Samū. puenensibus auxilium aduersus caras
implozantibus: arrogancia instincti p classe 7 exerci/
tu lenibulā eis derisus gratia miserūt. Māc Instin/
ctus us. ipa cōmorio. Unde dicim^o aliquid spiritus/
sancti instinctu factū esse.

Instita penulti. correpta: renuis fasciola inquit Acron:
que stole imā partē ambit. Hora. Nil mediū est sunt
qui nolunt retigisse nisi illas quarā subfuta talos re/
git instita veste: contra alias nullam nisi olenti in for/
nice stantem. Quō. in arte. Estē p̄cul vitte tenues
infige pudoris. Quēqz regis medios: instita longa
pedes: vnde 7 in Euāgelio legim^o de Lagaro qz erat
ligatus institis. i. fasciis.

Institor penulti. correpta: negociator: ex eo dicitur ē: vt
Alp. inquit: qz negociio gerendo instit: nec multū re/
fert tabernē sit p̄positus: an culibet alij negociati/
oni: cum interdū etiā ad boies honestos afferat mer/
ces: 7 ibi vendat. Hier. sup lib. puer. Institor nego/
ciator qz ab eo sic dicit: qz p̄acquirendis multiplican/
disqz mercibus sedulus institat. Idē p̄tra Ioui. An^o
7 aurifices 7 barolos: 7 institores gemarū: sericarū
qz vestū si introniseris: periculū pudicię est. Doe
te fere semp accipiunt institorē pro eo qz venditor est
mercium delicatarū: cui vestiarū 7 lintearū dant ve/
stē circūferendā: et distrahendā: que vulgo Circitorē
appellam^o. Quō. Institor ad dominā veniet discen/
tus emacē. Plautus Ancillā p̄ dña negociantem
institorē vocat. Terentiarū qz sydas Institor: vestē
dē: qz mēse nouembri cum earū occasus est ex hoc sy/
dere coniecturā faciūt hyemis. Mā si nubilus fuerit
earū occasus: pluuiosam hyemē denunciat. Ideo qz
negociatores statim augēt lacernarū p̄cta quibz plu/
uio tpe vitimur. Si p̄o sereno tpe occiderint: asperi/
tas hyemis denunciat. Jeciro reliquarū vestium
p̄ctia accedunt.

Institorius a. um. quod ad institorum p̄tinet: vt ars in/
stitoria. Hiero con. Deluidiū. Que institorias exer/
cet artes: nescio an corpore qd scio spiritu virgo non
permanet. Institoria actio dicit qua domin^o insti/
torem cōuenit: vel p̄ institorē cōuenit. Mā si libitinarū
polinctozē habuerit: isqz mortuū spoliauerit: dandū
in eū institoria actio: quis furti 7 iniuriarum actio
cōpeteret: ait Jureconsultus.

Instituo ex in 7 statuo: significat decerno. Apul. Sold
aut Lycurg^o instituit. Māc instituta 7 institutiones.
Aliquādo incipio. Plin. Pruisqz id opus institue/
rem. Aliquādo doceo: instruo. Sunt em non modo
litteris: sed etiā bonis moribus instruendū adolescent
tes. Quod 7 de malis dicit. Jure. Instituitqz rudes
melior: locusta p̄pinquas. i. docet eas veneficia. Ali
qz ordino. Et pp̄e de ludis: de oratōibz: et de mo/
ribus hoim dē. Teren. Optime vitā instituit. Sal.
Ea familia ortū ita se ab adolescentia 7 vitā instituit
se vt omnia bona in spe haberent.

Instituta bonum morem consilio et ratione sumptum
significat: et domesticā disciplinā: qz litteris nō man/
dātur: sed obseruant cōi opinione bonoz viroz per
quādā p̄suetudinē. Quint. Nam is qz nutritibus
triennis dederit: tū iam tū formari optimis institue/
mentē infantū iudicat. Cū de institutis apud Val.
mar. j. de moribz. Aliqz dē. postū inceptū: vt faciā
p̄ meo instituto. Plin. Hec sūt rerū p̄ncipia 7 insti/
tuta nature. Aliqz dicit decretum et sanctio: Unde
Justinian^o opus suū instituta inscripfit: sed barbarę
qz dicuntur institutioes: 7 ita indocilis fuit: vt anal/
p̄haberis diceret teste Suida.

Institutiones sunt s̄cepta quibus institunt boies atqz
docent: vt libri a Quintil. de institutione editi. Quōqz

instructio vocat ipsa instructio.
Insto as. quādo dāno iūgit: significat instantiā et vim quādā facio: sollicito. *Lic. p. Quinto.* Verū qm̄ tibi instat *Horētius*: et eas in cōsiliū a me postulat ne dicendo tēpus absumā. *Interdū incubo.* *Virg.* Talis erat dido talem se leta ferebat: Per medios instans operi: regniq; futuris. *Idē in buco.* sine casu posuit. *Desine* plura puer: et quod nunc instat agamus. *In terdū* insectationē facio: quod vernacula lingua dicitur: ut non litterent modo fabinas legiones ferociter instantes cedentibus: sed subito in fugā auerterent. *Quā* vero actū habet: significat vigeo: et quasi cōtra sto. *Plau. in Eur.* Si magis me instabunt ad pto: e suffera. *Idē superbo.* *Idē in asi.* Rectam instas via ea res est: i. ingressus es sine obrines: ita ve sup recra viam. *Et in hymno.* Sed premiū mortis sacre perēnis instet gloria. *Inuenit* etiā sine aliquo pceditōz casu: licet possit intelligi. *Sal.* *Uterani* salutē pūsting memozes cominus acriter instare: illi baud timidi resistunt. *Instare* pro instabāt: quasi cōtra stabant: i. pugnant. *Terē. in An.* Ego sedulo negare factum: ille instat factū: id est contendit factum. *Aliquādo* insequo: aduento. *Salust.* *Optimū* factu ratus nocte que instabat ante capere: ne quid eo spatio nouaret. i. proxima erat vel sequebatur. *Lesar lib. j.* *Lesar* vbi se diutius ducti intellexit: rō die instare quo die frumētū militibus metiri oporteret. *Huius* verbi frequentatiuū est *Instito*.
Instito as penul. cor. sepe cōtra sto: pugno. *Lesar lib. j.* *Idē* cōspicari heluicū qm̄ in mōte sese receperāt rursus institare et pūliū redintegrare ceperūt.
Instans nomen substantiuū: dicitur minimū tēporis momentū qd̄ imminet et p̄sens est. *Quā* etiā apud *Dialecticos* tēpus instās dicitur qd̄ est p̄sens. *Lic. lib. iiii. tul.* *Que* em̄ venientia metuunt eadē efficiunt egritudine instantia. i. p̄sentia vgentiaq;
Instantia: sedulitas. *Hiero.* *Dirari* nō desino ex actiōis vestre instantia. *Erigen* em̄ vtr̄ librum *chaldeo* sermone conscriptū ad latinū traham.
Instanter aduerbiū significat sedulo.
Instruo is. xi. ctuin. o. dino: et tam de malis q̄ de bonis intelligi potest. *Virg.* *Dolis* instruit et arte pelasga. *Similiter* dicitur de actōe: de classe: de causa: ac etiā de mēte alicui. *Plaut. in Am.* *Mos* nras moze nro et mō instruximus legiōes. *Lact. li. j.* *Quod* malū a grecis ortū est: quoz leuitas instructa dicēdi facultate et copia incredibile est quātas mendaciōz nebulas exci-tauerit. *Idem lib. iij.* *Apparet* falsam et inanem esse omnem p̄siam: qz nec instruit ad iusticię munera: nec officiū hoīs rōnemq; sumat. *Col. li. v.* *Nōnulli* stre nue fabricant nauigia: nec sumata perinde instruit armamentis ministrisq; i. armant vel muniūt. *Hel. lib. j.* *Verba* *Leui* hec sūt q̄bus hedū qd̄ ad epulas sitit alligatus dimissum cōnamq; ita vt lex sanxisset p̄mis holeribusq; instructā. i. paratā. *Hiero. ad Ruf.* *Quasi* doctus nauata rudem conoz: instituere vectoz rem: id est docere.
Instrumētum: ab instruo fit: cuius nomine significatur officium illud quo quis ad operandū vtit. Sic dicimus arma instrumēta belli esse. *Ligones*: marra: farcula instrumēta agricolatiōis. *Et* instrumētū dicitur id qd̄ q̄s docet. *Quā* dicimur instrumētū veteris: et instrumētū nouum. p̄ lege veteri: et lege noua. *Ex* his em̄ homo instruit quid agere aut vitare debeat. *Aliquū* sumit pro apparatu quo fundus: taberna: et id genus alia instrunt. *Sue. de Aug.* *Et* *Alexandria* capta nihil sibi p̄ter murinū calicē ex instrumēto regio retinuerit. *Sic* apud *Iureconsultos* ritulus est de fundo instructo et instrumēto legato. *Aliquū* instrumētū noie

intelligit monumētū scripturariū ad res gestas pertinentiū: quale ferme est reperitōiū: qd̄ vulgo inuentariū appellat. *Sueto. in Celsa.* *Indicis* inuelligatis esse plaribus instrumentozū imperiū: pulcherrimū ac venustissimū conficit.
Inlucco as. imbuo: seu inficco: q̄si in succo balneo. *Col. lib. viij.* *Fracta* pecudum non aliter q̄ hominū crura sanant inuoluta lanis: oleo atq; vino inluccatis atq; mox circū datis ferulis colligata.
Inluesco is. *Aide* in dictione inlucco.
Insula penul. cor. dicitur terra que vndiq; aquis clauditur aprie autem in mari. *Unde* quidā a salo appellat: insulas volunt: q̄ in salo: id est in mari siccitate. *Deninsula*: q̄ q̄si insula: et vndiq; fere aquis clausa tantū angusta q̄ dicitur *Hyemos* et cōtinenti annexitur. *Mediamnis* vocat quā amnis circuit. *Insula* etiā dicitur domus in vrbē ab aliis separata: et vicoz vndiq; habentes: q̄ sicut insule sunt in mari loco vndiq; ambita vndis discreta a cōtinenti: ita domus nullis conuiciis edificijs coherētibz insule nominatur. *Unde* *Spartian* scribit trecentas. *xxxv.* insulas olim *Rome* incendio absumptas fuisse. *Ulp. tit. de ver. ob.* *Plane* si insulam fulcra quis stipulatus sit: non est expectandū vt insula ruat.
Insulatus a. um. qd̄ factū est i. insula. *Aug. li. iiii. de ci. dei.* *Illas* etiā q̄ prius fuerant p̄tinentes hospitibus atq; aduenis flucitōz insulatas aliasq; desidia maris peruias factas ac p̄cellis euerfas esse ciuitates.
Inularis et hoc insulare qd̄ est insule. *Qui* p̄mus insularē morbū in vrbē inuēit.
Inularius a. um. ponit pro vili. *Quā* iurifconsulti viles seruos insularios appellat: qui sine ciuitate sunt in opus publicū p̄petuo dati et in insula deportati sive in insulas ad effodienda metalla demandant.
Inulto as. frequentatiuū ab *Inulio*: et in salto compositū est: a in u mutata. *Et* constructū cū dicitur: et aliq̄ cū actō: et mō in insilio ponit. *Virg.* *Inultare* solo et gressus glomerare superbos. *Abodo* *pirrideo* et gressu glomerans in aliq̄ alicuius dico: vt facio. *Salust.* *Dultos* tñ ab adolecētia bonos insultauit. *Terē. in Eu.* *Meru* istas saxo calcibus insultabis frustra. *Sueto.* scribit *celarem* dixisse se insultaturū capitibz aduersariozum.
Inultura pro insultatione. *Plau.* *Mam* ego istā insulturā et desulturā nihil hic moroz.
Insum: in aliqua re sum. *Lactant. lib. ij.* *Inest* ergo *syderibz* ratio ad peragendos meatus suos apta: sed dicitur illa ratio.
Insummo as. finio. *Augusti.* *Omnia* opera insummata est: dolor remanet. *Insumo* is. penul. p̄ducta consuetudo. *Hiero. ad Pāma.* *Deliciarū* quandā sup̄lectilem virtus insumit.
Insuper pe. cor. significat p̄ter ea: a quo fit *deinsuper*.
Insuperro as. *Macro. lib. ij. satur.* *Calcedicēti* hoc tñ insuperroauit. *Non* putabā me tibi tñ familiarē.
Insubres: populi *Cisalpine* gallie: cuius ciuitates sunt *Vediolanū*: *Papia*: *Lauda*: *Mouaria*: *Cercelie*: et *Comum*.
Integer a. um. p̄uult. cor. si de etate dicitur: intelligitur ea q̄ in flore consistit. i. iuuetute in qua robur vntās et sanguis adhuc integer ē: qui etate in seniu vergēte minuit. *Terē. in An.* *Egregia* forma: etate integra. *Integra* res q̄ est perfecta: de qua nihil est imminutū vt integrū corpus cui nihil deest. *Integer* vir qui est castus: et qui omni virtute p̄ditus est. *Indicē* fit aduerbiū *Abinrepro*: quod significat rursus: quasi res perfecta rursus inchoetur.
Integrū mihi est: significat velle est. *Mam* illa res dicitur integrā q̄ intacta: et nondū tacta est. *Rursus* integrū est: significat in arbitrio est et potestate. *Lic. lib. ij.*

de ora. Sed qm̄ hec sã neg in integro esse pñt.
 Integro as. pe. cor. pñcio: pñeñ significat rursus in
 choo / in lauro / siue in nouo. Virgil. Ramo q̄ sedes
 miserabile carm̄ integrat. Lu. lib. v. Sil' vt ab reli
 gione aios remiserũt integrant seditionẽ tribuni ple
 bis. Ab hoc fit De integro / redintegro.
 Integratio is. idẽ qd̄ integro. Teren. Hoc malũ inte
 gratio: vbi Do. Integratio. i. integrat.
 Intelligo is. penul. pduc. et inter et lego: quasi in inte
 nouibus lego. Unde intelligẽtia. Cice. lib. iij. off. Ep
 plica atq̄ exerce intelligẽtia tuã: vt videas q̄ sit i eis
 species et notio boni viri. Quĩ cõpositũ est subintel
 ligo: qd̄ est mediocriter intelligo. Hiero. ad Exuper.
 Hoc autẽ dico: nõ q̄ te auaz didicerim / sed subintel
 ligã icarco ad huc militie operã dare: vt impleas fac
 culã quẽ euacuare dñs pcepit.
 In tempore significat oportune. Salu. Darine fero
 cia regis Hieridatis in tempore bellatur. Ter. i An.
 Tem in tempore.
 Intrepeta nor dicit obscurissima: tacita ac silẽs: vt est fe
 re media nor: q̄ careat tẽpẽstibus / et tumultu / cũ tẽ
 pus agẽdi est nullũ: quod alij concubiti dicunt / q̄ fere
 tunc ocs cubet. Cice. in Ter. Affert nocte intrepeta
 grauis huiusce mali nunciũ.
 Intrepitus as. a. um. quod p̄ter tempus sit. Boc. In
 trepitũ fundunt vertice cani. Hel. Intempetue at
 q̄ insolite differbat.
 Intredo is. significat extẽdo: tractũ a venatoribus qui re
 tia intendũt ad caprãdas feras / vel a sagittarijs. Li.
 de supli. Tabernacula carbaleia intenta vel colloca
 bãt. Idẽ in Caro. Intentũ animũ tãq̄ arcũ habebat:
 nec languens succumbebat senectuti. Et intendere est
 animaduertere / diligẽter q̄ inuerti. Virg. Intẽti ex
 pectã signã. Itẽ dirigere. Sal. in Jugur. In regnũ
 Therbals animũ intẽdit. Item innectere: illigare.
 Vir. Et itupea vincula collo intẽdũt. Cice. i. Hortẽ. p
 trãllationẽ dixit. Quero nõ quibus intẽdã reb' ani
 mũ / sed quib' relaxã. Itẽ cõtra conari / cõcedere omni
 conatu. C. lib. ij. Tul. Quid q̄ volũt exclamare ma
 ius: num satis habet latera / fauces / lingua intẽdere: e
 quibus elici vocẽ et fundi videmus.
 Intentus a. um. et participiũ et nomẽ esse potest: vñ intẽ
 tior et intentissimus.
 Intẽtio nõ accipit p̄ voluntate aut p̄posito / sed p̄ actu q̄
 dirigit et exercet / seu sit a voluntate hois: vt sit intẽtio
 voluntatis seu p̄positi opatio: quẽ moze arc' aut choz
 daz cũ tendunt aliqñ recte / aliqñ magis / aliqñ min'
 q̄ oportet se exercet.
 Intẽto as. ab intendo: significat minor. Virg. P̄sen
 tẽs viris intentãt oia morẽ.
 Inuentatus: inepertus: ab intendo: caris. Cice. in Lel.
 Meino est qui nõ quocũ consuevit libentius vtat / q̄
 intentato et nouo.
 Inter p̄positio est / ab in deducta: quẽ separat et cõponi
 tur. Separata significat. Hel. Inter os et
 offã multa interuenire possunt. Aliqñ in medio quo
 rundã: vt Inter reges / inter vicinos. Aliquãdo in eũ
 locũ: vbi Cice. Dico te priore nocte venisse inter fal
 carios: id est illuc vbi sunt falcarij. Aliqñ propter seu
 post. Virg. Hãc interflumio cyberinus amgno. Cõ
 p̄posita nõ modo significat de medio: aut e medio: vt
 intercipio. Dodo totũ: vt interbibo. Dodo facti
 priuationẽ siue destructionẽ: vt interficio / interimo.
 Et in hac significatiõne multitudine totã simul pem
 p̄tã: siue in totã simul cõplexiõne: vt interneco. Dõ si
 gnificat maxime: vt interdicto / interminoro. Cõponit
 autẽ fere cũ omib' litteris et integra manet. A. vt inf
 arceo. B. vt interbibo. C. vt intercedo. D. vt inter
 dico. E. vt inico. F. vt interficio. G. vt interiacco. L.
 vt interlino. Motetur intelligo: vbi r. mutat il. D.

vt interminoro. H. vt interneco. P. vt interpello. R.
 vt interregnã. S. vt interũ. T. vt interturbo. U. vt
 interuenio. Ab inter sunt interea et interim.
 Interaneus a. um. ab intra sit: sicut extraneus ab extra:
 et significat intestinũ. Pl. Dedeq̄ sunt inuergẽ ad
 interanea. Col. lib. x. Quidã exẽmpl' interaneis oc
 cidas vel intrus includũt q̄ tpe hiberno pluuijs delite
 scẽtibz apibus p̄bent repõẽ.
 Interarsescere est penitus ardescere: hoc est aridũ fieri / et
 languens / sicut interdibere.
 Intersalle pe. core. quod est interpolatũ celatura seu
 sculptura et plano. Planũ est inter celaturas quasi
 rasum videt. Hiero. in Exo. Et ipsi labio coronã in
 terrallẽ altã quattuor digitis.
 Interamna: vbs vmbrie: q̄ inf duos amnes sit cõstitũ
 Interbibo pe. cor. totũ bibo. Plau. in Zul. Dẽ (ta
 terea tibicinã q̄ mihi interdibere sola si vino icaret cor
 rinthiensem fontẽ et pyrenẽ potest.
 Intercalo as. pe. cor. interfero seu interuoco. Li. lib. ix.
 Et intercalatẽ p̄gne vsurã habebant. Cũ intercalaris
 mensis dicitur est quo inferebant dies qui deerãt ad
 cõplendũ annũ. Diuersis quidẽ ratiõibus diuerso tẽ
 pore. Is autem mensis erat februaris: qm̄ erat vlti
 mus anni. Mõ tamẽ intercalabant in fine mensis: sed
 post vigesimũ et tertium terminalibus iã peractis: de
 inde reliquos februarij dies qui erãt quinq̄ post in
 tercalationẽ: subiungebat veterẽ religionis suę mo
 re: vt februariũ omnino martius sequerẽt. Intercal
 lares kalẽde dicunt kalẽde mensis intercalaris: id
 est februarij. Alii intelligũt kalẽdas martias: non q̄
 eo mense intercalarent dies: sed q̄ essent primẽ die
 bus intercalaris: id est q̄ statim sequerent intercala
 tionẽ quinq̄ tñ diebus interpositi. Intercalares di
 es greci embolimos siue bypboticos nominãt. In
 tercalaris versus qui frequẽter inter aliquos versus
 interponit: vt est apud Virgil. Incipe menalios me
 cã mea tybia versus.
 Intercalaris et hoc re: seu intercalarius. a. um. qd̄ inter
 fert. Vide in dictione Intercalo: de qua modo.
 Intercapedo pe. p. interstitiũ temporis: moza in medio
 alicu' rei posita: siue tẽpus d̄ medio eius captũ: et di
 uisio. F. est. Intercapedo: tps interceptũ: cũ. s. moza
 est ad captendũ. Li. filio Tiro. Itaq̄ iã me nõ p̄nt
 rebit intercapedine scribẽdi fecisse.
 Intercedo is. pe. pro. si. sum. Interueni conciliãdi gra
 tia: vt intercessi apud regẽ p̄ tua salute. Apul. Dũ p
 isope ac calamitose intercederẽ. Aliqñ intercedere
 significat mediũ esse: siue de loco / siue de tpe dicatur.
 Cesar lib. i. Mõ se hostẽ vereri / sed angustias itinẽr'
 et magnitudinẽ siluarũ: quẽ inter eos atq̄ Treouistã
 intercederẽt. Cice. lib. ij. de ora. Cũ annus interces
 serat. De verbis quoz dicitur quasi i mediũ opponere:
 vt Tribuni intercesserunt: hoc est opposuerunt se: et
 rẽ impediuerũt / p̄trãdicerũt. Cesar li. viij. Qd̄ si ad
 aricinos spectat: nihil intercedi quo minus Samni
 ti p̄plo pacis bellisq̄ arbitriũ sit. Terẽ. in An. Si nul
 la egritudo huic gaudio intercesserit. Dicimus etiã
 Intercedit mihi tecũ amicitia. Intercedit tibi cũ illo
 affinitas. Hoc est mediã esse: quẽ me tibi / et te illi cõci
 liat. Hel. Pro in hibere ac coercere posuit. Me sibi in
 quit intercedam: quo min' suapte potestare vri lice
 at. Silr Suet. in Cesare. Ceterũ Lecilio Deterello
 tribus oplebis turbulẽtissimas leges aduersus colle
 garũ intercessionẽ ferenti auctore. p̄pugnato: emq̄ se
 pertinacissime p̄stitit. Et p̄p̄ie intercessio tribunoꝝ
 erat quibus ius fuit intercedendi: hoc est vetãdi p̄o
 hibendiq̄. Nã vt Hel. docet: Tribuni plebis antiq̄
 tus creati videntur: nõ iuri dicendi / sed intercessio
 nis faciendis: vt iniuria quẽ corã fieret arceretur:
 et vt vim fieri vetarent.

Intercedo is. pe. pro. intercedi/intercessu: ex inter & cedo: ac diph. in i. producta mutata: significat in medio se- co. Cesar lib. 8. Et si possent castellu cui pregerat Tu- rianus quintus legatus expugnare: pontesq; interce- dereat. Hinc intercessa hostia dicitur & porrecta. Da- cro. li. j. Satur. Intercessioz diez quibusda hostis fas est/ quibusdam fas no est. Intercessa & porrecta fari li- cer. Quib' verbis significat post immolata hostia/et ipius extra in ara fociq; porrecta/ & data i die interci- so fas esse ptegori ius dicere & fari verba illa/ do dico & addico. Et ita dies intercessi ex parte festi sunt/et ex parte. p. festi sunt. Licet. ad Atticid. Ne qd intercessa et porrecta (vr aiunt) oneris mihi addat aut epis. Et qd dat intelligi: vr tpe finito statim redire possit sine vi- la rogatione: sicut intercessa & porrecta victima e ve- stigio ptegor poterat ius dicere & fari.

Intercessi dies erat deoz homiq; comunes. Hi int se no in alia diuidebant. Illoz em diera quibusda hostis fas erat: quibusda fas no erat ius dicere. Na cu hostia ce- debat: fari nefas erat: intercessa & porrecta fari licebat.

Intercedo is. pe. core. a cado coponit: & pteritū interci- di: supina intercessi facit: significatq; inter hec sine in- ter illa aurista: siue inter ea desico ac pereco. Liu. li. ii. Credo q; nulla gesta res insignis fecerit cosulatū memora intercedisse. Hel. Certe quidē maiore nunc copia populi oppressa intercedissem. Pl. lib. xxx. Si ue extrā intercedere.

Intercedo is. penul. core. i medio cano. Dora. i epistol per traslationē dixit. Ne qd memo intercedat actus. Quod no pposito cōducit.

Interceptio is. pe. cor. de medio vel inter hec capio: vel aliquē inter aliquid agēdū occupo. Plau. i Ast. Tūc pntius redimes me si me hostes intercepterint: id est de medio alioz: vel inter ea q; gerabant: vr interim in medio siue dū irē/et similia. Aliq; tū signū care pōt torū capio: sicut exponit Do. illud Terē. in Lu. Qd nos capere oportet hec intercepti.

Intercludo is. penult. produc. iter claudio: in quo n eu- pbonie causa interiectū est: cū sit idem quod interse- pio. Bar. Sub terra q; habent frumentū i his quos vocat syros: q; p periculo introitū rectū apertū: ita vt in quibusda sit interclusa aia. Pro impedio tū lu- mit. Virgil. Sepe illos aspera pōti Interclusit hy- ems: & terruit auster eūtes. Licet. ad Herē. Et ille q; ad diē cōmeatus no venit: q; eū aq; interclusissent. Introcludo q; est in interiorib' claudio. Sene. Qui domi introclusus ociabatur.

Intercolumniū: vide in dictione Columna.

Intercus cutis. pe. pdu. moribus intra cutē epistēs. An adiectiū: ponit p iteliniis. Cato. Intercurtib' suprl obstitinatis. Hel. Intercurtib' vitis madētes.

Intercurtaneus a. um. quod intra cutē est.

Interdico pe. p. maxime pbibeo. Interdicit autē locus/ hō res. Et construit cū ablat. Licet. i Cato. Vale rē gerētibus patris bonis interdici solet. Aliq; tū res que prohibet/ & is cui sit. p. prohibito in nominatio pas- siue poni solet. Liu. libro. viii. Interdictūq; mare an- tiaci populo est. Derellus. Illi q; omni iure atq; ho- nestate interdici sunt: ego neq; aqua neq; igni careo. Cicero pro domo sua. Et. D. L. aqua et ignis in- terdicat. Lactā. do lib. vi. cū ablatō dixit. Nec tamen quisq; interdicitū sibi putet/ aut cōmuniōe cū amicis aut charitate cū primis. Sic etiā qui p accū pferat. Sue. de Nero. Et cū interdixisset vlti ametibitini ac- tyrii colonis pexclust cunctos negotiatores. Sene. li. ii. de ira. Si iubes Cesar: statim illi domū meā in- terdicat. Quod est contra Sipiōnū: qui negat posse construi cum accusatio. Sed frequentior vltus est vt post datus iungat ablatiū. Significat tū quādoq; obitare: & tūc dōtārat cū dāmo construi. Li. in Ter.

acti. iij. Nemo nostrum possit edes suas/ nemo furi- dū/ nemo bona patris obtinere: si cū hec a quopiā ve- strā petita sunt pater improbus: cui nemo inter dice- re possit: det que velit iudicem.

Interdicitum: participiū et nomen est. Nam interdicitā vt est nomen: sunt forme & cōceptiones verborū: qui- bus ptegor aut iubebat aliqd fieri/ aut pbibeat: qd tunc maxime faciebat cū de possessione inter aliquos contendebatur.

Interdū: ex inter et dum: quod antiqui interdūrum di- cebant. Virgil. libro. 8. Georg. Interdū aut hederē pādunt vestigia nigre.

Interdū aduerbiū temporis: significat per diem: cui cōtrarium est noctu. Cato de re rust. Lanes interdū clausos esse oportet: vt noctu acriorēs et vigilanti/ res fiat. Pl. lib. xviii. Malus patrefamilias quisq; interdū faceret quod noctu possit nisi in tempellate celi. Dicitur et interdū: Plautus in Duf. Sed qd hoc occlusa ianua est interdū. Et in Auf. Melio pos- que nūc hominē intemperie tenet vel peruigilar no- ctes toras: tum autem interdū quasi claudus furor domi fedit toros dies.

Interca potest esse aduerbiū temporis & loci composi- tū ex integris duobus: Inter et ca. Quod cū sit neu- trū plurale/ debuit corripi. Sed q; factū est aduerbiū un/ pducit a sicut pterea/ antea/ postea. Potest tū & ablatiū singularis intelligi: qui in cōpositione solet binōi inueniri: vt quapropter/ q; circa. Significat autē inter. Teren in Heey. Quid interca. Do. Eruitatis & gestētis audire. Interdum significat tamē. Virg. Nec nulla interca est in arate gratia terre.

Interca loci dug partes sunt: que cum cōiuncte vna fece- rint/ mutat accentū. Interca loci inquit Terē. in Lu. ad macellū vbi aduētamus.

Interco is. inter: in totū moroz/ destruo. i. aia et cor- pore. Lactā. lib. vii. Sed & genus omie impioz radi- cit' interbit. Teren. Perū/ interū. Hinc interitus p morte: cū sit sepatio quedā: ex eo dictus q; erat medu- us inter aiam & corpus. Licet. lib. j. Zul. Est em inter- ritus: quasi discellus & secretio ac direptio earū par- tū que an interici iunctiōe aliqua tenebantur. Inter- ritus do participiū reperit in passua significatiōe: vt exēpla Claudū demōstrat. Pugna acriter cōmit- sa/ & multis vtrinq; interitiis.

Interest componitur ex in et re et est: vt sit quasi ire est. Unde mea interest: in re mea est: hoc est in mea vtili- tate. Ideoz cōstruit cū his ablatiuis: mea/ tua/ sua/ nostra/ vestra et cūa: siue sit personale siue imperio- nale: cū in aliis nominibus genitiuo iungat: vt So- cratis interest. i. i re socratis est. Interdū sepatim iū- guntur. Liu. Quid em in re est aliud/ si plebeiā pa- tricius duxerit: qd iuris tandē mutar'. Plau. Si tuā est quippiā in rē: id est si tua interest. Idē. Strū veni at necne: nihil i re est mea. Ponitur qñq; sine aliquo casu. Plini' lib. ix. Veri etiā radices illita simo inter- est. Sic dicimus. Interest vnde quis gaudeat. i. mul- tū facit/ vel differētia est. Gal. mar. Nihil interest an hūmi/ an sublime putrefcā. Licet. genitiū iungit cum ait: Per magnū interest quo tēpore hec epistola tibi reddita sit. Similiter Li. Si nihil interest regis pe- to vt dū dico vinculis liberet. Na hec nomia magni parui/ rati/ quati: & aduerbia facile/ multū/ plus/ pluri- mū/ parū/ paulū/ paupillulū/ nihil/ nō quid/ aliqd/ ma- gis/ minus/ maxime/ minime: iunguntur cum his ver- bis: interest et refer: vt minime interest/ minime re- fert. Componit etiā ex inter & est. Significatq; inter- dū pntē esse: et sic construit cū datiuo. Tale. mari. Quo facilius laboribus & periculis interest. Inter- dū in medio esse. Liuus de tebo bel. punit. Ad moraz- ri victoriam rati/ q; interestet quibus. Col. Arborez

que interest ablaqueabunt. Interdum differentiam
 importat et cōstruit cū duobus accusatiuis median/
 te inter. Cicero. Inter hominem et beluam hoc maxi/
 me interest. Dicim^{us} q^{ue}. Sapienter interest a stulto et stul/
 to. Terē. Adomini homo quid prestat? Stulto intel/
 ligēs quid interest? Idē alio modo. prulit in Adelp.
 Hoc pater hoc dominus interest. Interdum impor/
 tat distantia: et cōstruit cū ablatiuo loci vbi incipit
 distantia: vel aduerbia localia: vt Et folo: ad p^{ro}xi/
 mū inter sunt viginti passus et decem milia inter sunt
 hinc illuc. Fit tñ melius per Disto.
 Interequito as. in medio equito. Cesar lib. vi. Ordines
 interequitans.
 Interfemineū Apul. appellat genitalia muliebria: eo q^{od}
 inter femina sunt collocata. Femina sō sunt partes
 femoz interior: es.
 Interficio is. pe. core. significat facti priuationē. Lice.
 Dolobelle abltō iūxit. Eadē mlier vix et filius eodē tē/
 pore veniens clā datus vita interfecerat. Qd etiā de
 inuatiis dicit. Virg. Fer stabulis inimicū ignē: atq^{ue}
 interfice melleo: id est perde et crema.
 Interfluo: per mediū fluo. Pli. Flumine mediū oppi/
 dum interfluente.
 Interfundo: per mediū fundo. Pli. lib. j. Idē oceanus
 interfusus intrat per tot maria: quib^{us} Appicā/Euro/
 pam/Asiam disperit.
 Interiaceo es. pe. cor. vide in dicitōe Jaceo.
 Interiacio cis. penul. core. inter aliquid iacio/interpo/
 no/intermitto intermiscō. Aug^{ustinus} libro. viii. Cōfessi.
 Tunc interiecto aut digito/aut nescio quo alio signo
 codicem clausi. Col. libro. j. Et si qua interiecta sint
 stramētis aut palcis spinarū vel germinū semina in/
 tereat. Luu^{is} libro. j. Aliasq^{ue} interiectas collibus val/
 les. Idem ibi. Paucis interiectis diebus. Cesar lib.
 vii. Galliter equites raros sagittarios: expeditosq^{ue}
 leuis armature interiecerat: qui suis cedētibz aucto/
 ritate: aut vetustate: aut deniq^{ue} vicinitate p^{ro}utū acce/
 ter se in illud tenue discrimē grammatic^o intēdat. Ali/
 q^{ui} p^{ro} repete. Terē. i. l. d. c. p. v. Prīmū dies cōplusculos
 bene veniebat sane inter eas: interim miris modis
 odisse cepit Sistratē. Do. Interim dicitur est rei q^{ue}
 ad narrationem pertinet: vt apud Terē. in An. Inte/
 rim nōnūq^{ue} colla chymabar.
 Interimo penul. core. interficio. Plaut^{us} in Lis. Accur/
 rite ne se interimat. Interdū ponitur p^{ro} priuo. Idem
 ibi. Maz dudū vt cōcurrimus Alce estimarq^{ue} ne se
 vita interimeret.
 Interimētū: vide i dicitōe Detrimētū.
 Interiugo: substō. Tractū a curru: cui^{us} rota interiecto
 fude iungit vt quiescat. Var. Et cū currere debeas:
 bouillas interiregere queris ad camgnas.
 Interlino is. penul. core. in medio siue per mediū ma

culo. Hiero. Quibus lamentis/quo dolo: quo ge/
 mitu te abeuntem prosequer^{is}? sim: iste quoq^{ue} testes sac/
 quas cernis interlitas. Lice. pro Lucretio. Qui tabu/
 las publicas municipiū vi corripuisse iudicat? sic qui
 testamētū interleuerit.
 Interloquo: pe. cor. in medio loqr^{is}/siue loquēdo impe/
 dio. Terē. i. l. d. e. u. Sicine me interloqrē? Quāq^{ue} si/
 gnificat inter aliqd agēdū definitio. Tñ iterlocutoria
 sentētia vocat^{ur}: q^{ui} nō definit cōtrouersia: sed aliqd obi/
 ter ad causam pertinēs decernit.
 Interluceo es. p. i. medio luceo.
 Interluco cas. pe. pro. a Lucus fit: vbi cū ceditur lux in/
 greditur. Pli. lib. viii. Interlucatio arboribus pro/
 deit: sed oim annoz cruciatio inutilissima. Eadē di/
 cit^{ur} Collucatio apud Latonem.
 Interluo is. interfluo. Claud. lib. j. Trinacria quōdam
 Italię ps vna fuit: sed pōtus et estus Duranere sitā
 rapuit omnia Merens Sicor: et abicissos iteruit eq^{ue}
 re mōtes. Aliq^{ui} interluere lauare est. Caro de re ru/
 stica. Dan^{us} interluco: postea vinū sumito.
 Interlunū dicit^{ur} id spacium epīs in quo nec ampl^{ius} luna
 ver^{is} appareat: nec adhuc noua videt^{ur}: q^{ui} radius solarib^{us}
 operta sit supra: nō autē e regione.
 Interlumina: spacū qd inter columnas relinquit.
 Intermetris luna dicit^{ur} interlunū et coitus lunę. Pli.
 lib. vii. Idēq^{ue} mor intermetri luna atq^{ue} dimidiata.
 Intermetriū. Var. lib. j. de re rusti. Qd a noua luna
 crescit ad plenā: et inde rursus ad nouā lunam decre/
 scit quo ad veniat ad intermetriū: a quo die dicit^{ur} lu/
 na esse extrema et prima: a quo Archēnia est die appel/
 lant ep^{iscop} kat^{ol} p^{ro}u^{er}bia Ioh^{ann}es d^{omi}n^{us}.
 Interminus a. iun. quod nō habet terminū. Sidonius
 ad Fontelū. Domini simplici et apollinari inter/
 mina intercessione vos comperi.
 Intero is. penul. cor. intrus rero. Terē. in P^{ro}mi. Tu/
 te tibi hoc intristi: tibi omne est credendū. Hoc autē
 intrer rusticos de alliato mortario dici solet. Proprie
 em bmo^{di} cibus intrita dicit^{ur}: quibus etiā de alijs rebus
 dicitur que terātur. Pli. lib. xxiij. Ruina et vrbis ca/
 maxime causa: q^{ui} furto calcis sine ferramine suo ce/
 menta componitur. Intrita quoq^{ue} quo vetustior co/
 mollior. Intrita ergo videt^{ur} esse calx: sed illa maxime
 que nō e gleba statim ad opus cōfertur: sed tempore
 maceratur atq^{ue} fermentescit. Trāst hoc vocabulo
 Var. Col. Uter. vt intrita. p^{ro}ie rectoris nobilibus
 calx e gleba: vulgarib^{us} et vilib^{us} albaris fere dicata sit.
 Legit^{ur} et intritū apud Pli. lib. xxi. p^{ro} terra ipsa vnde
 lateres fiunt. Intritū inquit ipm eoz priu^{is}q^{ue} sing^{ul}
 tur macerari oportet.
 Intermico as. pe. core. in medio splēdeo. Claud. lib. j.
 Rutilū squāmis intermicat auz. Potest etiā intelli/
 gi in squāmis vebemēter micat.
 Intermitto: ad tēpus omitto/cesso. Lice. Est ego id tē/
 pus intermiserā potius q^{uam} omiserā. Luu^{is}. Cū iter
 nō intermitteret.
 Intermioz penul. core. maxime minoz. Plau. in An.
 Vibi tibiq^{ue} interminatus est nos futuros vltimos/
 ut hodie argyripo essent viginti ming. Terē. in An.
 Interminatus sum ne faceres.
 Intermioz: penit^{us} morioz/seu itra hec morioz. Bithynt^{us}
 e. Deto a teve absentē me q^{ui}buscūq^{ue} i reb^{us} op^{er} fuerit
 tuearis: si nullū officiū tuū apud me intermouituz ex/
 stimas. Intermioz: tuū sō latini dicit^{ur} eū q^{ui} inter mor/
 tē vitāq^{ue} et dolore. pcūdit sillis expirati. Pli. lib. xxiij.
 Vituli marini adeps instillat^{ur} narib^{us} intermouarū
 vulg^{us} vicio. Suet. de Nero. Post q^{uam} deinde Balbā
 et hispanias delatuisse cognouit: collapsus aioq^{ue} ma/
 le fracto diu et sine voce et p^{ro}pe intermouit^{us} iacuit.
 Internascoz: in medio nascōz.
 Interneco penul. core. simul interficio et multitudinē

tota ferme cōplectit. Plau. in Am. Legides reueni-
 unt donū duello extincto maximo atq; internect? bo-
 stib? Dunc internectio: vix puatio. Liu. li. ix. Lucerni
 ac famutes ad internectioē cessi.
Internectiuus a. um. quod ad internectioē p̄tinet. Tū
 internectiuū testamentū dicitur, p̄ter qd̄ dñs eius ne-
 catus est. Internectiuū bellū: qd̄ ad destructionē fit.
 Liu. lib. ix. Nullus mod? fuit cedib? delecta; aufonū
 gēs vix certo defectiois crimine p̄inde ac si interne-
 ctio bello cesserat. Plini. Habet deinde internecti-
 uum bellū cum J̄chneumone.
Internodū: spaciū inter nodum z nodū. Col. li. iij. Tir-
 gā malleare nō amplius q̄ sex gēmaz esse, conuenit:
 ita tamē si breuia internodia habet.
Internoscio: inter alios siue alia nosco.
Internuncius: qui inter aliquos medius est ad aliquid
 tractandum: et modo huic modo illi per vices nun-
 ciat. Plautus in Am. Sen per scriptas litteras siue
 qui ipse ambisset sibi seu per internunciū. Plu? igni-
 niū est internunciū.
Interopus: significat dum operat. Tibul. Crura sonāt
 ferro: sed canit interopus.
Interordo: spaciū qd̄ est inter ordines. Col. li. vj. Cū
 cēs nō excedat interordinis spaciū. Idē. Macro so-
 lo quia pedib? interordines omittis medio cri semis.
Interordinū idē significat. Idē. Similū ē qnq; pedū
 interordinū septē maximū. Dunc Internodinar? a.
 um. Idē. Cōstitis plurib? internodaria femina malle-
 olis: quos postea q̄ cōsauerint crudo solo qd̄ emis-
 sum est: trasuerstis scrobibus p̄agent.
Interpellare: est loquentē vel aliqd̄ agentē interrūpere.
 Li. lib. j. Tul. Sed nihil te interpellabo: cōtinēt oia
 tione audire malo. Pl. i. epistolis. Interdū laiso mi-
 hi oportuna interpellatioē subueniūt. Dunc interpel-
 latoris dicitur. Li. In litteris sine interpellatore p̄lor.
 Aliqñ interpellare est dicere. Lucil. lib. xxx. Hec tu
 quid agis? interpellā me vt scia. Aliqñ rogare. Cal-
 mar. lib. iij. Cato vt locios apud auūculū adiuuarit
 cōstiti vultu nō factuz respōdit. Hec deinde ac sepi-
 us interpellatus in p̄posito p̄sistit.
Interpollare: immittere/interponere. Ambro. Illi na-
 turalia capiat secreta: z vtra oibz terraz terminos
 mare nozunt/ quod nulle interpollat insule: nec terra
 aliqua interiacet. Aliquando significat nouare/man-
 gonare: et quasi nouā formā a veteri fingere/ quasi
 interpollare: tractū ab arte fullonia: qui poliēdo vel-
 lera quez in nouam speciem mutat. Unde vestes in-
 terpollate et mancipia interpollata in iure ciuili: que
 cum sine veterana lenocinio z arte faciem mutant: p̄
 recitibus ac nouicis licentur. Pl. Et hercle Ale-
 xandrie vbi thura interpollatur: id est rudia cū sunt
 poliūtur. Cōuehebatur em̄ illis tibus rude aspectu si-
 mile cortici. Plau. in Am. Illic me hō terpollabit:
 meūq; os finget denuo.
Interpolla: noua inuēta z renouatioēs artū z aliaz re-
 rum. Pl. Mutat ars quotidie quonēs interpolli et
 ingenioz grege flatu impellimur.
Interpollatrix: mulier q̄ antiquas vestes renouat vt eas
 facili? vdat. Propo. Interpollatricē accedere oportet
 q̄ huic vestē abducit. Et mulieres vitia defor-
 matis arte occultatae interpollē dicuntur.
Interpres: ex inter et pres: quod nō est in vsu: licet pres
 p̄ fideiussoze inueniat. Et est qui in aliqua re agenda
 medius est: z veluti cōsiliator z auctor. Virgil. libro
 iij. Bene. Tuq; harum interpres curaz z cōscia Ju-
 no. Interpres ab Alconio dicitur per quos indici-
 no pacto. Quoniam p̄o buuimodi homines ani-
 mos eoz quibus dati sunt interpretes sciscitatur: et
 inuicē illis exponūt: factū est vt interpres p̄o eo acci-
 piatur qui obscura exponit. Virg. Troiugena inter-

pres diuum. Ubi Ser. Interpres vaticinator: q̄ mē-
 tem deoz mortalibus publicat.
Interpretor penul. core. expono. Dico. ad Delio. In-
 terpretare vocabulū in monachi: hoc est: nomen tuū: qd̄
 facis in turba qui solus?
Interpretamentū: interpretatio. Bel. Ex quib? diuersa la-
 ting lingue interpretamēta collegimus.
Interpremo pe. cor. intercedo. Plau. i. Rud. Bedepol
 infortunio hominē predicat donabile: qui sacerdotis
 scelestus fauces interpessert.
Interputo as. pe. core. inter aliqd̄ z aliqd̄ decido. Col.
 li. iij. Rosam fruticib? ac furculis disponi p̄ furculos
 pedales cōuenit p̄idē tempus quo z viola: sed omni-
 bus annis fodi atq; Palēdas Dardias z interputari
 oportet: hoc modo multis annis perēnat.
Interrumpo: per mediū seu in medio rumpo. Planc?
 Licc. Potes quos fecerā interrumpi.
Interreges: p̄p̄e dicitur sunt centum patres: qui mortuo
 Romulo donec ali? rex crearet temp. gubernabāt.
 Ex his em̄ auctore fenestella decernebat cuius pote-
 stas qnq; diez spacio finiret: et ita p̄ totū annū oēs si-
 niebāt imperiū. Sic interregnū regni interuallum et
 spaciū tempous quousq; in loco mortui ali? ordinat.
 Cū in dictione Reges.
Interseapiliū: vallacula quedā a fine colli incipiēs inter-
 scapulas iacet. Bigy. in descriptione visq. In hume-
 ro clara vna in pede de postero: vbi nouissimo du-
 as: in summo interseapilio vnam.
Interseindio: in medio siue per medium sciudo. Luuius.
 Pontēq; interseindēt. Lactā. de opi. Laba ipsa q̄
 quasi antea cogebat. q̄ decēter interseindit.
Intersepio pis. penult. p̄odu. intercludo vel interme-
 dio. Lactā. lib. de opi. Et id velut pariete per medi-
 um ducto intersepiit.
Interfero penul. corepta: interseui interstitū: in medio
 planto/ semino/ infero ve. Bel. libro. j. Eadem ratio/
 ne qua secundi quartuo: interseui sunt. Col. libro. iij.
 Deinceps pastinatur malleolus ordinariis vitibus
 interseendus. Interfero p̄o. p̄ interpono: interseui
 interseui facit. Dico. in plo. Salo. Ea que min? ha-
 bebantur interseui.
Interfono as. pe. cor. significat in medio sono.
Interfiro as. penult. p̄du. de medio seu per medium
 spiro. Caro. Vanu comprinito acina/ vt cōbibani
 aquā marina: vbi impleueris dolium operculo ope-
 rito/ relinquito qua interfiro.
Interferno is. in medio inferno. Justi. libro. j. Hec Ba-
 byloniā condidit: mirūq; visis cocro latere circūde-
 dit arena pice bitumine intersefrato.
Interstinguo is. p̄ interualla aliq̄ extinguo. Fest. Ignis
 veste si quādo interstinctus esset: virgines verberib?
 afficiebātur a pontifice.
Intersto as. inter aliqd̄ sto/ intercedo. Unde interstī-
 tia z interstitium.
Interstitiū: spaciū et distātia inter aliqua. Macro. Cū
 quartuo: sint elementa ex quibus cōstāt corpa: terra/
 aqua/ aer z ignis: tribus sine dubio interstitiis sepa-
 rant: quoz vni est a terra vsq; ad aquam: Ab aq̄ vsq;
 ad aerē sequēs. Tertū ab aerē vsq; ad ignēz. Bi-
 gy. Ad ab eo sidere paruo interstitio differt.
Interstertū: qd̄ in medio tertū aliqd̄ habet: vt clamys
 intersterta auro: q̄ vulgo brocata ex auro dicit. Dicitur
 rata vel acu picta vel p̄hygiata dicit regamata.
Interrabo: d̄ medio traho. Plau. Mi ego illi puteo si
 ocepso aiām omnē interrabo.
Interrigo penul. p̄odu. nomen ab interterendo dedu-
 ctum. Et est id malum cum simul membra interteruntur
 et conficiantur accedente sudore. Vulgo dicitur
 Trastregatio. Tunc enim femina atteruntur adurū-
 turq;. Paratrima a grece appellatur. Col. li. vj. In

territo bis die soluitur: aqua calida mox decocto a grico sale cu adipe defricatur.

Incurturo: valde turbo. Dauus iterturbat oia: inquit Teren. in An. Ubi Do. Hinc inter auctua particula est: adeo vt no. p media significatione sit/ sed qua maiorē habere nō potest/ vt interfectus.

Interuello is. ē medio vello: quod sit cū malas herbas a bonis extirpamus. Palla. Si ipsa sūt interuelles aliqua/ vt cetera robozent. Plau. in Am. Et ego infelix homo fui qui nō alas interuelli.

Interula pe. core. camissa. Hinc illud. Quē vestire debuit interula/ vestuit interu.

Interua co as. penul. cor. i medio vacu^o maneo. Col. lib. v. Bulbus tripedaneis iteriacibus spacijs obrut^o anno celerius maturā periciā pgebet.

Interuenio is penul. cor. in medio negotio quasi ex infidīs supuenio et optimo i ipso actu qui rē celatam vellēt. Ter. i Adel. Interuenit homo de improviso. Et interuenire est interesse. Cic. Quod nō esset factū si ipse interuenissem. Intercedere: quod ab ecclesia/ fictio sepiissime usurpat.

Interueniū: quod est inter venas. Tict. lib. viij. Sed nō p interuenia dilabatur et decreuit.

Interuerto: callide surripio: quod plerūq; sit cū rem cōmodatā aut creditam dolo: ne domino restitatur et ficimus. Cic. in Ter. Candela bñ quod rex Egypti Joui Capitolino dono tulerat a Terre. qui illud cōmodato a rege acceperat/ interuertit esse cōqueritur. Plau. in As. Dem illud ago quomodo argentū interuertat. Inuerto dō est quasi in contrarium uerto: vt Celtē aut pellē/ seu etiā verba ppositere. pñcio: vt Lauo vola.

Interuiso is. pe. p. quasi interim viso. Li. Harrio. Te q; z istā rationē oculi tui z laudo z uehemēter pbo: q; minus interuisis hoc fero aio equiore.

Interstans dicit nō solū q; mortuus est nullo pfecto testamento: sed etiā cuius ex testamēto adita nō est hēreditas: vt inqt Paul^o. Itē Interst^o est cui^o uerbis nō addibet fides/ qui ue testis esse nō pōt. Pōpo. Ipse cū vno seruo tenet interstans. pñficat.

Interstabilis: q; iure testamētū facere nō potest: z cuius testimoniu nō accipitur. Caius de testamētis. Interstabilis cū lege quis esse iubetur: eo pertinet ne eius testimoniu recipiat: et eo amplius vt quidā putant: ne ue ipsi dicat testimoniu. Hel. pro detestabili posuit. eos tñ qui ad Annibalē nō redissent: vsq; adeo interstabilis inuisosq; fuisse vt rediū vitę cepissent: necq; sibi cōsuerint.

Intestinus a. um. pe. pro. qd est intimū. Unde illa intestina dicuntur/ quę i interiori corporis pre clauduntur. Intestinu odiū dicit vel occultū vel magnū: hoc est cor z aiām pñmēs. Intestini opus: qd factū est ex ligno fabroz. Car. lib. iij. de re rusti. Cū uillā haberes ope rectorio z intestino ac pauimentis nobilib^o litrostratis spectandā paz putassee esse: ni tuis quoq; literis epornati parietes essent. Sic dū q; iestina corporis ser esse pñbēt. Duodenū scz qd a lōgitudie duodecim digitorū nomē accepit: sicut Ancēna testat. Scimū sic dicit: quia nūq; quod accipit cōtinet/ sed proximus i inferiores partes trāsmittit. Vocatur et Hilla. Inde sarcimina hille dicuntur. Hora. Perna magis a magis hilla. Longū z alio nomine tenuius qui est intestinis uehemēter implicat. hoc Car. Lōganonem appellat: q; lōgius est intestinu hoc q; duo tenuia. Donoculū: quod et cecū nominatur: quia in dexteriorē partem peruiū nō est. Colon a nostris aliis dicitur: ubi magna dolor causa est. Mousillimum est rectū ita nominatur: quia in ima parte dirigitur q; exernit. Hęc autē intestina ab omēto cōtegū. Et dicitur neutro genere: et intestin^o masculino. Pli. lib.

ij. Intestinus quibusdā ab ore incipiēs quadam via eodē inficitur/ vt sepie z polyppo. In homine annexus infimo stomacho similis canino. Differūt tñ intestina a uisceribus. Illa etiā inferiora sūt/ hęc superiora. Celsus lib. iij. A uisceribus ad intestina uenientū est. Alio noie dicuntur Interanga. Pli. De deie sunt innumere ad interanea.

Intingo is. ex in z tingo. Tangere dō inficere z inadesa cere. Unde intinctū quod nos sapore i cibis dicim^o. Hęc embemmata. Col. Hęc sinapi ad embemmata: nō solū idoneo/ sed etiā specioso uteris: ut pñt sepi em tingere est. Pli. laudat intinctū ex myrto. Quidius libro. ij. Fast. Nutriat intinctos missa patella cibos: id est aliquo sapore respersos.

Intorqueo es. cōtra seu intus torqueo/ iaceo. Virgili^o. Sacrum qui cuspide robur Lēserit et tergo scelera/ tam intorserit baltam. Item Intorqueo: circum torqueo. Col. libro. iij. Lum tā matura mala fuerint anteq; rumpantur pectolos quibus pendēt into: quero eo modo seruabūt.

Intra ppositio: ab in deriuat. Luca. Intra castrorum tmmuit rētoia ductoz. Intra cubiculū: intra oppidū significat in rētois/ i cubiculū/ i oppido. Aliquando significat citra. Cic. Sed tamē qm effugi eius occasio: nō: qui fortasse arbitrarē me hęc empub. nō putare si perpetuo tacerē/ modice hoc faciam/ aut etiā intra modum: vt z illius uolūtatē z meis studijs seruam. Hōdice: id est cū modo. Intra modū. citra modū. Hęc est minus q; modice. Cuius cōtrarium est ultra modū. Sic dicimus in.

Intra famā. i. citra opinionē: ultra famā/ quod est per q; multum. Quintil. Hōcēti scripta tamē intra famā sunt. Quomodo autē ad spaciū z numerū referat: ut de i dictione Infra: Ab Intra sit interius: a quo interioz/ intus/ internus/ interaneus/ intrinsecus/ itroz/ sum/ intrarius/ intestinus/ introz as.

Intrarius: qui intus est. Plautus. Charos mihi atq; intrarios amicos.

Intra aduerbiū proximū est uoce z significatione inter. Et sicut inter z intra ab in descendūt/ sic intus z intro. Sed intus i loco z de loco: itro ad locū significat. Et componitur cū D. vt Introduco. E. vt Introeo. B. vt Introgredior. D. vt Intromitto. R. vt Introsumpo. A. vt Introuoco. S. vt Introspectio.

Intro as. ingredior/ intro vado.

Intrico as. pe. p. implicio. An extrico: eius cōtrarium. Trico dō a trico: q; sunt implicatiōes. Plau. D ar gētū tu mihi: quas mihi tricas narras.

Intrinsecus et extrinsecus pe. cor. aduerbia sūt cōposita ab intra z extra et secus cū significatur. Hiero: ad Galianum ea cōplexus est. Callidissimus inqt aduerfarius z inueteratus diez maloꝝ nouit alia q; extrinsecus sunt: z a pñlosophis quoq; mūdi adia phora/ hoc est indifferētia uocatur: i eozūq; amissioe atq; cōtemptu perfectā nō esse uirtutē: alia q; intrinsec^o et de se data cogāt dolere perdētē. Inueniūtur tamē hęc nomina apud rectoriores.

Intritum penult. produ. nomē ab intero deductum: de quo paulo an. Cibis in mortario tritus: vt est allcatum. Har. Circūlata diu mēsis intrita secūdis. Et et participiū Inritus a. um.

Introduco is. pe. pro. significat intra aliqū locū ducō. Sal. Calturū cum legatis introuduci. De tr. alla/ tionē est intruo/ doceo. An itroduccio eruditiois pñcipiū: quā greci ενοχω uocāt.

Introeo is. notū. Cic. i Fel. fuerat equius vt prius introierā: sic prius de uita eirem. Inde sit Introitus us. pro ingressu.

Introgredior eris. sicut sonat. Virgili^o. Postq; introgressi z corā data copia sanq;.

Intro mitto tis. Terent. Cetero ne illud grauius pbe-
 dia tulerit: neve aliorum atq; ego feci: acceperit q
 beri intro: missus no est.
Intro: a po. is. qñ cu impetu introeo. Bel. Cerua emis-
 sa i cubiculū Sertorij intro: puit bellanicus.
Introspicio is. pe. cor. Amb. lib. j. offi. Introspice visce-
 ra: et vibices atq; et cordis inelutiditē.
Introuoco penul. core. Liui. lib. x. Fabius nihil pica-
 tus populū q; yr plusq; introuo carēt ad suffragium
 tribus Appij Claudij pzetoris allatas q; etburia lit-
 teras audirent.
Introuus aduerbiū quid significet: declarat Esar lib.
 ij. Ad eo flumine pari a celiuitate collis nascebat ad
 uerius hinc et cōtrariū passib; circiter ducētis: inferi
 apert; a superiori parte illustis: vt nō facile introu-
 sus picipi posset. Quā dā uolunt intelligi introuus a
 leua parte: et interiorē a sinistra.
Intryb; penult. corep. generis femi. In plurali intryba
 neutri: et intrybi masculini. Virgil. Et amaris intryba
 fibris. Dli. libro. ix. Intrybi quoq; nō exera remedia
 sunt: succ; eoz cū rosacea et aceto capitis dolores le-
 nit. Verba est capillosa et amara: cui; rennes capilli
 segetes ambiūt et enecat. Intrybū erraticū antiqui ci-
 coreā uocant.
Intruo: eris: uide in dictione Lueor.
Intra: ra. tū. pe. p. nō secur. Li. lib. v. Castra galloz in-
 tura neglecta q; ab omni parte nacti inuadūt.
Inuado dis. pe. pio. incesso: et tam datiuo q; accusatiuo
 iungitur. Car. de vi. pa. Tāta porro inuasit cupidi-
 tas bonoz pleriq;. Et inuadere est repente: et cū im-
 petu atq; ingredi. Virg. Inuadunt uidē somno vi-
 nos sepulcra. Sal. Pūil; hostes inuaderet. Itē in-
 gredi sūte incipere. Luce. Nō potui magis i arcē il-
 li; cause inuadere. Virgil. lib. vj. Nunc inuade uia:
 vagina q; eripe ferrum.
Inualeco is. robur ac firmitate agro. Tū inualuisse cō-
 fuerudine inualuisse mores dicimus.
Inualitudo: imbecillitas. Luce. i. Et. Q; afit i his nonis
 in collegio nostro nō affuiss: inualitudo inē respōdo
 causa nō mēsticia fuisse.
Inueho bis. sumit modo p simplici. Virgil. Centauro
 inuehit magna. Atq; intro ueho. Li. libro. vj. Quā
 tāq; romana se inuenit acies: tantū hostes gradu de-
 mori. Inueho: deponēs: significat maledictis aggre-
 dio: et ueluti quodā impetu sermonis i aliquē feror.
 Et. In eā itaq; panta uehemēter inuectus.
Inuectus orationes sunt aduersus aliquē scripte: q; i il-
 li; mores inuebamur.
Inuenio is. pe. corep. cōperio: quasi in aliquid uenio.
 Virg. Inueni germana uia. Hinc inuētioes et inuē-
 ta. Differentes p̄m aliquos inuenio et reperio: q; in-
 uenire streum questū offendere. Reperire a casu. Qui.
 Tu nō inuēta reperta es.
Inuerto: quasi in contrarium uerto. Uide in dictione
 Inuertio.
In uersum in uerum. Virg. Ille etiā seras in uersum
 distulit uinos.
Inuestigo gas. pe. produ. significat querendo inuenio.
 Tractū a venatoribus: qui p uestigia feras querēdo
 inueniūt. Terē. Nihil tā difficile est: quin querendo
 inuestigari possit. Luce. p Liga. Sed qm diligentia
 amici inuestigatū est quod latebat: cōstendū est vt
 opinor. Interdū tamē significat uestigiorū est quero.
 Terent. in Eun. Ubi querā: vbi inuestigā: quem per-
 cuncter: qua inuēta uia incertus sū. Luce. libro. j. off.
 In p̄mū q; est uois p̄ria veri inq̄stio atq; inuestiga-
 tio. S; qm in quādoq; negationē inui: sumit etiā p
 nō inuenio: vt est illud applicū. Q; altitudo diuitiaz sa-
 pietie et sciētie dei: qm cōprehēsbilia sunt iudicia ei;
 et inuestigabiles uigētis.

Inuestire: est quasi ornare. Dli. lib. xxxv. Publicas pos-
 tic; inuestiuit pictura.
Inueteresco: et in et ueteresco. Ueteresco autē a uete-
 ro as sit. Uetero a uetus. Uetero non repperi: sed
 em ueteresco: quozū p̄terita nūq; legi: sed uetera:
 ui ambo facere oportet si inueniatur. Nam uetero et
 ueteresco eodē modo in significatione sua pro eede-
 re puto quo integro et integrasco. In formatiōe do-
 etiam similiter: nisi q; inueteresco mutat a in ei; scue
 cōsano cōsanesco: Resano resanesco: Lilaro bilare-
 sco: Incuro incuruesco: et alia b̄mōi. Sic inuetero et
 inueteresco inueteraui. Lactā. libro. ij. in actiua signi-
 ficatione posuit. Hec uerfuita et his artib; noticiam
 dei veri ac singularis apud omnes gētes inueteraue-
 runt: id est in deluetudine posuerūt. Inueteresco pas-
 siue. Terē. in Hecy. prolo. dicit. Nouas qui exactas
 feci vt inueteresceret: ne cū poeta scriptura inueteres-
 ceret. Do. Inueteresceret: in deluetudine ueniret: spe-
 ctarent; amarent. Colū. p̄terito uisus lib. vii. i. pas-
 siua significatione: et p̄p̄ie de morbo dicit. Sed si iā
 inueteraui: uehemētiorū est opus remedijs. Luce.
 quoz; i Laro. Itā omnis cōglutinatio recēs egre inue-
 terata facillime diuellit.
Inueterati etiam dicunt qui i malis infenerūt: vt in sa-
 cris litteris. Inueterate dicit maloz.
Inuicē pe. core. et in et uicē proprie significat mutuo.
 Quintil. Qui se ardētissimo amore inuicē dilexerūt.
 Aliqñ sumit p̄ secūdo loco. Dli. Junior. Habes res
 ybanas: inuicē rusticas scribe.
Inuideo des. penul. core. et in et uideo: significat inui-
 diā habeo: hoc est et alium; rebus secūdis dolore af-
 ficior. Tractū a nimis uideō: q; oculos et animū in
 eos quib; inuidet; cōtinue intēos tenemus. Tū-
 de etiam cū accusatiuo constructū inuenit. Quidius.
 Troades inuideo. Virgil. Inuideat imperiū. Idem
 post accusatiuū posuit datiuum. Liber pampineas
 inuidit collibus uias. Sic em decenter dicimus: in-
 uideo tibi doctrinas. Fortuna tibi inuidet diuitias.
 Dli. Neq; ego vt multi inuideo alijs donū quo ipse
 careo. Apul. Nibi fortuna diuitias inuidit. Col. li.
 bro. ij. Pul. Et nobis optimā naturā inuidisse uide-
 antur. Pulci. tamē in negatiue exponit dicit. Inui-
 deo tibi: quasi nō uides tibi fio: hoc est nō ferēs te bñ
 agentē uiderē. Aliquādo inuidere significat interius
 uel penit; uiderē. Luce. lib. de ora. Itaq; ne buc pos-
 sum dicere me omnino ignorare qd possidea: neq; pla-
 ne nosse atq; inuidisse. Hierony. d̄ uera circūfione.
 Quis inuidet dñi uerbū de corde patris eructatum?
 Sciendū q; licet inuideo actiua sit: tñ cōluetudine da-
 tiuo iugitur: imo (vt Diom. docet) ultra dētm potest
 regere gentiuū/ accusatiuū et ablatiuū: vt inuideo tibi
 glorie/ gloriā et gloria. Et passiuū est inuideor: vt
 Ego inuideor tibi: et tu inuidetis a me. Horat. Ego
 ear acquirere pauca. Si possū inuideor. Dian. i. Tru.
 Quaelim tibi inimicos inuidere: q; me inimic; me-
 is. Nā inuidere ali; bñ esset: tibi male esse miserū est.
 Qui inuidet egēt: illi quib; inuidetur rem habēt. Est
 quādo inuidere ponit p̄ odisse/ q; contra uotū nimitū
 uidem; Quid. Troia iacet certe danais inuisa puel-
 lis. Luce. Dijs hominibusq; inuisus.
Inuidia: ab inuideo fit: et significat acum ipsū inui-
 dendū: qui est dolor alienē felicitatis. Aliquādo pro
 odio et maleuolentia sumitur. Est em uel dicto uel fa-
 cro in alterū maleuolentē conciliatio: vt si quis cala-
 mitates suas referat/ ostendat ue vt auctoz calamit-
 atū concitet odium ceteroz: quod dicit inuidiam fa-
 cere uel uocare/ uel adducere inuidiā. Quintil. Hec
 ei tot scelerū cōmemoratione concitare inuidiā. Ter-
 rē. Ita vt sine inuidia laudē inuenias/ et amicos pa-
 res. Inde inuidiosa res dicitur: que facti atrocitatem

auges inuicem illud vel illius auctore facit. Dicitur di mi. est inuidiola. Id est. Tu nescio quid inter eos inui diose exortum fuisset.

Inuidentia: est egritudo animi que propter res secun das alterius suscipitur: que nullam iacturam afferat inuidenti. Cicero in tertio Tusculana. Ab inuidendo in uidentia recte dici potest: ut effugiamus ambiguum nomen inuidie. Ledit enim in utrumque: et in eum qui in u. det: et in eum cui inuidetur. Unde potest et opes inuidiosas dicuntur: quod uerbum ductum est a nimis uidentio fortunam alterius. Ubi inuidenti in inui diam dicere maluit: tanquam inuidenti inuidi sit: inui dia eius cui inuidetur. Sed in frequenti usu est inui dia magis quam inuidenti apud doctos indoctosque in discrimen. Inuidia distat ab odio: quod inuidemus fortunato: odimus uictosum: quod inuidia propter crube scimus: odisse palam deorum est: quod inuidia hominum tantum est: odium reliquarum tantum animatum: ut inquit Plutar. in libro de inuidia et de odio.

Inuidus qui acri alicui inuidet. Horatius. Inuidi alteri macerant rebus opimis.

Inuidiosus: qui morbo inuidentię laborat. Quid. Te pus edar rez: itaque inuidiosa uentitas omnia destruit. Interdum inuitur pro eo cui habet inuidia. Id est. Paucosque petit: quod non aureus illi Tempore: nec eparis erat inuidiosus harenis. Sic potest et opes inuidiosas dicunt. Cicero Dolobelle. Estringit enim tibi quod haud scio: an nemini ut summa ueneritas ania d uersionis non modo non inuidiosa: sed etiam popularis. Et inuidiosus odiosus atque inuisus dicitur. In inuidi oia res dicitur: que facti atrocitate augens inuisum illud uel illius auctore facit.

Inuide facere dicitur: quod inuidia aliquid agit. Inuidiose: uel quod per inuidias: uel qui in aliquem excitat odium: eumque inuisum facit.

Inuigilo as. pe. cor. supra siue in uigilo: sollicitus sum. Lactantius libro. in. Vel custodiendis domibus inuigilat.

Inuitio tas. pe. pro. manifesta habet significationem quam ponit Cicero. Ad quod fruendum non modo non retrahit uerum etiam inuitat atque allectat fenece. i. p. uocat. Et inuitare est delectari. Virg. lib. i. Georg. Inuitat gen tial byems: curasque resoluunt. Itē replere. Plautus in Am. Mira sunt nisi inuitat sese plusculum.

Inuitatus. inuitamentum et inuitatio. p. eodē sumunt. Ci cero Cesari. Dico ad te Trebitarum: atque ita mitto: ut inuitio mea spote: post autē inuitatu tuo mittendū duperim. Id est. Dico. Voluntates autē nulla ad ne cessarias inuitamentis afferunt sentibus.

Inuitatus. tu. n. quod non libere sit. Terentius in And. Feci bo die ut fieret in sperate atque inuito Pappilo. Luce. lib. ii. ad Hebr. Sin est. p. bus: cur tale inuitat inuitum co gis relinquere. Id est. copatiuū posuit cum ait: Quē ego paulo sciebam: uel impudētē uel inuitat: molo enim dice re de tā suauis boie fastidiosus.

Inuoco cas. quasi uoco inuador: arripio. Lucil. Aut quā nimos tristis inuocat. Col. h. viii. Tu etiā quoridie inuocat lana: quod quanto plius: i. pectoris cōcreuit: tāto magis obnoxiū est rubis: quibus uelut hamis inuoca ta a pascētū tergo: i. ouellit.

Inuado as. quibus absolute ponitur: et significat cresco et ex tra alucū uerbo. Sili. Antequā nilus inundaret. Quibus acutus: et p. ambulo ponitur. Id est. Agros et sacra oia inū dant. Hinc fit inundatio: p. diluio.

Inuaguetur et ad uinguetur: significat ad pfectionē. Virg. li. ii. Georg. Nec secer ois in uinguet Arborū: postis se ceto uia limite quadret. Trāslatio a lapicidia: qui uin gue marmoreis lenitate experiant.

Inuaria. ium. quod est sine uia: et quod iri non potest.

3 Ante O

lonia: regio minoris Asie media inter Cariā et eolia ab Jonio arbeniensiu duce cognouata: quod eā regione sub egit. Gel ab Jano Zappet filio: uel Josephus inquit. In ea uicē ciuitas: Pucinis/ Ephelus et Lagomene. Iordanius flumē i iudea eximie iuauitatis. Quis ad radi ces lybani: duobus fontibus surgit: alteri nomē Jor: al teri Dan: quod simul iuncti Jordanis nomē efficiunt.

3 Ante P

Ipsa a. um. pronomen demonstratiuū: quādo scilicet cum aliis pronominibus iunctū eorum accipit significatio nem: ut ego ipse/ tu ipse/ ille ipse. Inuenitur tamē sepe absque aliis p. edyppsim prolatus: et tamē eorum habens si gnificationem: que eū eo subaudiunt. Virg. Quis ipse miserima uidi. Aliquādo relatiuū est. Id est. Ipse arduus altaque pulsata sidera. Aliquādo emphaticū: id est expressiōne alicuius rei latētis habet: ut si dicat. Quis pater de quo minus credendū esset qui hoc fecit. Quis si ei addat particula met: ut ipsemet discretio signa tur. Hoc est ipse solus: et non eū aliis: uel ipse p. se/ et nō per alios. Aliquādo significat simile: unde et com paratiuū habet ipsior: et superlatiuū ipsissimū: id est similio: simillimus. Apud ueteres ipsius. p. ipse di cebat. Terentius. Ipsus est.

Ipsipice: id est ipsi nec alii.

Ips: vermiculus est: qui corna uitesque p. erodit: ut cis frumenta: tripis ligna/ sis ueltes/ is uira/ midas fa mā. Declinatio autē huius nominis nō facilis est. An docet sic Suidas: ἰψος κωληξ ταικλιπεται ἰπσο και το τληθουτικον ἰ.

Ipsulces: braccę dicebantur in muliebri uirilem uel spe ciem expresse.

3 Ante R

Ir neutri generis et indeclinabile. ap. iemanus cautitas licet quibus p. ipsa manu ponatur.

Ira dicta est ab eo quod est ire: ἰρα a se it quod irascit et furit. Unde et qui irā deponit ad se redire dicitur. Terentius in Adel. Tandē repine iracundiā: et ad te redi. Est autē ira: libido puniti ei/ a quo iniuria offensi sumus.

Iratus dicitur: qui ex aliqua re lacessit: excidit: etiā si na tura nō sit iracundus.

Irare aduerbium: per irā significat.

Iracundus: qui ex parua uel nulla causa: quibus natura ad iram procliuus est: etiam si tunc nulla moueatur ira. Hinc iracundia dicta (auctore Festo) quod iram in cēdat. Dona. Ira de causa est: iracundia de uicio mul tū irascētis. Sene. libro de ira. Ira quo distat ab ira cundia apparet: quo ebur ab ebrioso/ et timēs a timi do. Iratus potest esse nō iracundus. Iracundus po test aliquādo nō iratus esse: uel iracundus tamē iracun dia ponit pro ira. Luce. libro. iiii. Tusc. Iracundia est uiciendi libido.

Irascor irasceris irat: cōstruit cum deo. Plautus. Noli ama bo Amphitruo irasā. Sose causa mea. Dicitur cōposi ta sunt Subirascor: quod est paulū irascor. Obirascor: cōtra irascor. Lilius libro. i. Fortune ut sit ob irati cul tum reliquerant deū.

Ire pedis in sententiā quod significet: uide supra in eo is.

Irenarches siue irenarcha dicitur: quod ad tollēdas discordi as/ et pacādos ciuū aios i ciuitate p. ficat. Apud iunū cōsultos tamē dicitur: quod discipline publice et corrigēdis moribus p. ficat. Hic et ei quod p. pacē uocat ap. x. u.

Iris is. uel idis. arcus celestis: ab eis quod est nūciare. Nā poetę deorum nūcia fingunt. Virg. Irim de ce lo misit saturnia Juno. Dicitur arcus causa est radi/ solis caue nubi immisus: qui repulsa acie in solē refrin git. Nubes enim formā arcus discoloris efficiat: quia alie partes eorum tumidiores sunt/ alie summissiores: et quedā crassiores: quod uel solē transmittat/ alig imbecillu

